

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1634

ЕКОНОМСКИ ПРОГРАМ ЂИНЂИЋЕВЕ ВЛАДЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

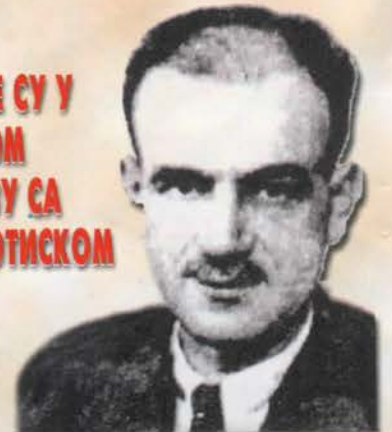
Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке.

Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун,
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Помоћник главног

и одговорног уредника:

Марина Рагуш

Издање припремила:

Светлана Николић

Техничко уређење,

компјутерски прелом:

Северин Поповић

Унос текста:

Весна Марић

Фоторепортер:

Марко Поплашен

Лектура:

Весна Марић

Секретар редакције:

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета:

др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел, Томислав Николић,

др Никола Поплашен, Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2, 11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3, 11080

Земун; Рукописи се не враћај

Новине "Велика Србија" уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у
100.000 примерака: последња
колорна страна корица 100.000
динара; унутрашња колорна
страна корица 80.000 динара;
унутрашња новинска страна
60.000 динара; 1/2 унутрашње
повишке стране 30.000 динара;
1/4 унутрашње новинске стра-
не 15.000 динара; плус порез на
промет.

УВОДНА КОЛУМНА

Све је било спремно, свадба двојице младих и заљубљених хомосексуалаца је заказана, кумови и свайови су пристигли. А онда су банули радикали. Не само да су оциркуирали "феишу", већ и парламенти који би нас легализацијом хомосексуалних бракова на "мала враића" увео у Европу и свеи. Радикалима се приисује и она вишемесечна оциркуција парламентија. Омеијају, ваљда, досовске "реформе" у порезима, законима, намеишима, уредбама... Али, ишо нека иде на душу радикала. Наредне сирианице су као ишо приишављаише иосвећене "учинцима" и домеишима нове вла-сти.

Тако смо ми, драги чиишоци ипрекег издања "Флеша", оиети са вама. Надамо се да сие имали прилику да се "уиознаише" са ипреи-ходна два броја, иа у следећим осиаваљамо ипросиора и вама. Пи-ишиие нам, дајиие своје сугесииије, криишкунуише њих, или нас. Ваишим заижањаиима и коменииарима радо ћемо изаћи у сусреи. А кад смо већ код "ишрабања" и скрибоманија, иоирудили смо се да вам наредним сирианицама ириближимо деишавања са домаће сцене. Све су ишо иуки "уиеси" нове власти, "гафова" и бисера има на ире-ишк. У ишо сие се, надамо, већ и сами уверили, иа да кренемо редом.

"Обећања" некад оиозиције, данас "демокраишке" власти у Србији, свакодневно сииижу, али умесиио инвесиција, хлеба, иосла и сиранои каишииала, имамо само иоскуиљења. Ароганија с којом од ирвог дана наииуи, досовска власт ишо и правда уласком у Европу, јер нас без иишх евроишких цена ваљда не ирихваијају.

Евроишке цене, афричке илаише, азијски грии, ишо је ишк увод у благосиање које нас очекује. Тако Бишћии својим енергичним ио-ишезима све више осваја симииаише граћана, нарочиио глалних. У ишоме не заосиају ни његови минисиири, чим изашу иред народ осиају без носа или краваиша. Тек да иокаже да "Засиавин" иро-грам и није ишако лош, иако "Засиаву" шаље у сииечај, Белић дре-жи кесу и куиује у личне сврхе "југо" кабриолеи. Тачно је, међу-ишм, да ишанак гласић и женски иокреиш глалним радницима и на-цији уливају иоверење, али ииша ће му кабриолеи кад би га на ули-ци маса расиргла и у ишк да се иојави.

Кад смо већ код ишенкова и иолициие, Михајловић иоследних дана није оикрио ниједну масовну гробницу, а можда ишо значи да је човек само на годишнем одмору. Тако се иолицииска ујдурма око гробници завршила много неславније него иишо је оишочела. Шиио се ишче "рејишнга" нове власти у свеиу, он се изгледа иошвердио свуда, осим на Косову. Уиркос ишоликом иируду, данас не могу ни на Косово, а како им иоручује дворска луда ДОС-а, Ненад Чанак, ускоро неће смеиш ни у Војводину. За ишо време, Човић чека да Ал-баници седну за ирезоварачки сиио.

Исиина, Албаници врло реишо дођу, али маршал Човић и кад дођу и не дођу, чека. Знајуиши ишако за урођену Човићеву сирииш-воси, Албаници најчеише не дођу. Али, ако неће "брег" сулишану, он-да ће сулишан брезу.

Бишћии ће, каже, за судбину несииалих Срба дирекиино уишииа-иш Тачија. Али се не зна колико ће чекаиши иред Тачијевим враиш-ма. Толико о ауишорииишшу нове власти код међународне заједни-це. А колики је он кад Бишћии ни код Тачија не може да сииигне, за-кључиише сами.

Рекли су...

Небојша Лековић, потпредседник Нове демократије, чији председник Михајловић "шефује" полицијом:

Министарство унутрашњих послова је затекло очајну ситуацију. Није се знало ко је полицајац, ко криминалац. Лопови и убице су имали значке полиције. Зато је МУП морао да изради нове значке.

Славко Гргуровић, председник Лиге за заштиту приватне својине:

Зашто, како каже Влаховић, продавати наше фабрике за један долар, кад је то лажна илузија да добијемо капитал. У почетку добиће се новац који ће напунити буџет, али новац ће се брзо потрошити, па нећемо имати ни паре ни фабрике. То је оно у чему ова власт греша, али нико није глупљи од оног ко не чује.

Момчило Крајишник, бивши функционер Републике Српске, сада у Хашком затвору:

Без обзира шта мислим о Милошевићу, једино што бих могао и кад бих пристао да сведочим, било би то да је он чинио све да нас, босанске Србе, натера на капитулацију како би задовољио интересе оних који су то од њега тражили.

Ненад Чанак, после посете Америци:

Контрадикторне Коштуничине изјаве поводом хапшења Милошевића збуниле су и америчку администрацију.

Он тамо све више има рејтинг политичара који једно говори, а друго ради. Запад вас више поштује

ПРЕГЛЕД МЕСЕЦА

кад му се успротивите него кад играте двоструке игре.

Ласло Секел, социолог:

ДОС не спроводи оно зашта су грађани гласали, већ оно зашта нису гласали, а успут још појачава недемократске елементе старог режима.

Сузан Мануел:

Од 188 непознатих лешева, прошле зиме идентификовано је седам до девет и они су враћени породицама, готово поносно ће госпођа Сузан Мануел, портпарол Унмика. "Али, госпођо Мануел, како то мислите, од седам до девет? Шта то тачно значи?", уследило је ново питање. "То су информације које ми имамо", одговор је био више него званичан, али и недовољан.

Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке каже да скоро нико од радикала неће ићи на летовање:

Треба да се припремимо да у септембру преузмемо власт, као што је то најавио Зоран Ђинђић. На јесен почиње права политичка утакмица и ако немо од чланова Српске радикалне странке одлучи да иде на одмор, то ће бити на некој од планина у Србији, а не у иностранству.

Обрен Јоксимовић, републички министар здравља:

Важим за човека који бескрајно воли свој народ, истинољубив сам и праведан. Супротставио бих се свакоме ко би на било који начин покушао да науди Србима. Зато ми функција коју обављам омогућава да исправим све неправде у овом сектору, мада ме, да будем искрен, оптерећује то што сам министар.

НАША ЗБИЉА!

ФАБРИКЕ НА ДОБОШ

*Пљачке
и оштимачине*

*Ловајџори међу
гладнима* ➤

*Кад стомак
проговори*

*Огорчен на досовце
интервју Веља Илић:
Избајцићу их из града* ➤

КО ТО ТАМО ПЕВА?

Однос УНМИК-а према нашој делегацији био је крајње нетолерантан. Стрпани смо у камионет у коме се обично превозе ситни криминалци. Испред и иза нас било је осам блиндираних возила КФОР-а, а наш камионет био је од лима који се могао ножем пробушити. Путовање је било као у филму "Ко то тамо пева", рекао је адвокат Владимир Божовић, председник Подкомитета за људска права, приликом недавне посете Косову.

Клецају му колена

Судство је данас више него икада корумпирано, нестручно и неажурно, став је Друштва судија. По њиховим речима, притисак политичара на судство се наставља.

Више нас не зову телефоном да би издејствовали ову или ону судијску одлуку, сада се оглашавају у штампи и судије треба да из тих изјава извуку поуку.

Да су притисци на судове жешћи него икад, сматра и некадашњи угледни судија Окружног суда у Београду Мирослав Тодоровић, који дословце каже:

Клецају ми колена пред новим боговима правосуђа заслепљеним влашћу и вољом за моћ.

У извештају комисије формиране у

Социјалдемократији, непосредно након "сексгејта", упозорава се да би српску политичку сцену ускоро могао погодити велики талас афера у којима ће се на тапету наћи многи лидери новокомпоноване власти. Како се процењује, у сексуалној афери први ће страдати Мла-

ђан Динкић, али ће се, што због лове што због секса, под лупом наћи многи мини-стри републичке власти.

Познато је, кажу, да неки утицајни мафијашки кругови располажу сасвим конкретним компромитујућим материјалом због кога ће "звекнути" сви, а нарочито Ђинђић.

Зближио их шлепер

Обавештајне службе војске поседују снимљене телефонске разговоре Човића и Михајловића у коме се они договарају о даљим нападима на Војску Југославије и њен садашњи врх.

Најжешћи сукоб између Павковића и Човића је, да подсетимо, избио због генерала Крстића кога су Човић и Михајловић кандидовали за новог начелника генералштаба. Благонаклоност коју је Крстић уживао код Човића и Михајловића објашњава се њиховим међусобним "дилџансом", односно шлеперима и шлеперима, који су без икакве контроле прелазили са Косова у Србију, док се сав остали саобраћај на простору зоне копнене безбедности стриктно контролише, објашњава извор из генералштаба.

СИТ ГЛАДНОМ НЕ ВЕРУЈЕ

Фрапантан податак да 700 хиљада оних који данас нису у ситуацији да задовоље ни минимум потреба, звучи алармантно. Да ће поражавајућа беда грађана ускоро "прелити чашу" и ескалирати бунтом гладних, вероватно је свестан и сам Ђелић који је, да би превенирао повећање напетости у народу, на конференцију за новинаре позвао и потпредседника Владе Жарка Кораћа.

Овај је, судећи по професији (психолог), требао да му помогне у увервању јавности (читај јалових обећања народу) да ће с јесени цене стати, а плате почети да расту

Међутим, психолошке игрице потпредседника Владе с народом нису дале жељене резултате. Ни мање ни више, зезнуо их је човек из њихових редова, министар енергетике најављујући ново, треће по реду поскупљење струје од 45 одсто. То се поклопило са поскупљењем цигарета и бензина, па једино још што фали у овим врелим августовским данима је филтл.

Кад стомаци "проговоре"

А кад смо већ код температуре, пред београдским центром Сава, на 35 степени, недавно је протестовало 1.500

синдикалних активиста, док је унутра републички министар за рад, Драган Миловановић, објашњавао нови Закон о раду, у коме су радници видели "кваку". Захтевају да се предлог законског текста не упућује на скупштинску процедуру, јер ће у противном доћи до масовних синдикалних демонстрација.

Информација из "Телекома Србије" да је цена телефонских импулса од 1. августа виша за 48,5 одсто у домаћинствима и 35 за предузећа, само је половично тачна, јер је скраћивањем трајања импулса поскупљење телефонских услуга заправо 100 одсто. Та чињеница, која је тек ових дана процурела у јавности, Министарство Телекома брижљиво је заташкавало како од медија, тако и од јавности.

Синдикат "Независност" одлучио је да са Владом прекине сваки дијалог, а да су односи власти и радника већ дуже на ратној ноzi, илуструју и новији догађаји у крагујевачкој "Застави". Међутим, Ђинђића и његов кабинет мање у овом тренутку забрињавају протести због законских текстова, него празних стомака чија ће цика с јесени, по многим предвиђањима, довести до тежег социјалног дрмусања.

Статистичари су израчунали да се вредност потрошачке корпе за четворочлану породицу у јуну попела на 11.532 динара, док је месечна плата остала на нивоу од 4.750, што показује да ни две такве плате нису довољне за подмирење најосновнијих трошкова. Дрastiчним поскупљењем намирница и струје, претходило је и високо поскупљење школарина за студенте, чији ће одговор уследити тек кад после летњег одмора студенти поново дођу у школске клупе. Лето нам је, чини се, било врело, али ће тек с јесени кључати.

ПСОВКЕ И ПЕСНИЦЕ

То што су неки министри доби-
ли батине у Крагујевцу, стигло је
до насловних страна чак и стра-
них медија. Завртање руку, удара-
ње и гурање високих функционе-
ра који покушавају да побегну, у
јавности се тумачи њиховом ја-
сном намером да раднике крагује-
вачке "Заставе" "заврну" и оставе
на цедилу. Готово сви у "Застави"
сматрају да су Ђелић и Влаховић
с правом "попили" батине, јер је
(не)запосленима овог шумадиј-
ског колектива дојадило "да че-
кају". О најављиваним "промена-
ма", којима се годинама "труби-
ло", и за које су радници гласали
5. октобра, за сада нема ни говора

Није ли нова власт безброј пу-
та изјављивала да има добро
и брзо решење за све "За-
ставе" Србије, и да ће новим
програмима отпочети упра-
во од ове крагујевачке. Брзином се ни-
су "прославили", а оно са чиме се данас
радници суочавају, далеко је од голих
фраза и пустих обећања у која су се за-
клињали код Крста (у центру града)
док су били опозиција. Тако је (не)пла-
нирани сусрет радника и министара за-
вршио модрицама, разлупаним "ауди-
јем" Владе и јавним извињењем дирек-
тора "Заставе". А како је све почело?

Кад су се новинари и синдикалци
окупили у преподневним сатима, 19. ју-
ла, у просторији Скупштине општине,
уследило је исцрпно излагање шефа
министарског савета Николе Зелића,
кога су онако "успут" допуњавали
Влаховић и Ђелић. Време је одмица-
ло, и новинари су се већ спремали да
крену на скуп радника у "Застави" за
који се претпостављало да ће бити бу-
ран. У том тренутку прострујала је
вест да су радници "Заставе" већ кре-
нули ка Скупштини.

Убрзо је Општина већ била под
"опсадом" петнаестак камиона и шле-
пера "Заставе транспорта" који су
блокирали саобраћајнице око зграде и
сиренама најавили долазак радника

фабрике аутомобила. Док се градна-
челник обраћао новинарима, допирали
су повици "Лопови, лопови", и "Не да-
мо фабрике". Не обазирјући се на по-
лицију која је у међувремену стигла,

Крагујевац: на јучерашњем „спонтаном“ синдикалном скупу

Радници „Заставе“ тукли директора

Зоран Радојевић добио јак ударац у главу. И даље тврди: Програм Владе се мора прихватити, јер нуди најбоља решења

ку нису прихватили, али је одлучио да се формира нови преговорски тим и у време закључења овог броја била је заједничка седница свих синдиката и пословог руководства, као и одвојена седница Самосталног синдиката на коме се расправљало о

КРАГУЈЕВАЦ - Радници „Застава аутомобила“ на јучерашњем синдикалном, наводно спонтаном, окупљању физички су настигали главу директора „Групе Застава“ Зорана Радојевића. До инцидента је дошло када је Радојевић покушао да се обрати радницима на синдикалном скупу, али је неколицина њих изашла и ударила по њему.

Г17 плус и шеф Владине канцеларије, није имао коментара, али нас је упозорио да ту „чињеницу добро проверимо, јер он нема таквих сајнања“. Саму дилему разрешио је Зоран Радојевић јуче послиеподне када је изјавио новинарима да је физички нападнут. Покушао сам да се обратим групи која је стварала хаос и која није дозволила ни да се монтира бина. Добио сам ударац у главу. После тога сам ушво у

Примио две боце инфузије

Криви и новинари

КРАГУЈЕВАЦ (СРНА) - Јучерашњи протест више од хиљаду радника „Заставе“ пред управном зградом био је до сада најве-

Зоран Радојевић с министром Зелићем

ИЗВЛАЧЕЊЕ ШЕФА САВЕТА ЗА „ЗАСТАВУ“ НИКОЛЕ ЗЕЛИЋА

радници су у једном тренутку покушали да провале у зграду Општине. Белић је „мењао боје“ док су радници викали „лопове“, а Зоран Радојевић, директор „Заставе аутомобила“, као да је био изненађен масовним окупљањем на улице.

Хтели да побегну

У Скупштину улази двадесетак синдикалаца и почиње убеђивање министра да се обрате радницима. Они, невољно, у једном тренутку пристају, силазе степеницама, али уместо на главна, одлазе на споредна врата. Када је масом прострујала вест да министри покушавају да побегну, настао је хаос. Маса је измакла контроли, настао је стампедо. Као по команди, неколико стотина људи је потрачало ка задњим вратима, како би спречили „експертски“ тим да крене пут Београда. Божидар Белић убацује своју лимузину у „рикерц“, колима долази до улаза Скупштине и тако се спасава батина.

Влаховић је показао мање спретности. Радници искаљују незадовољство тек на службеном „аудију“ Владе Србије. Стакла и фарови пуцају. Најгоре је прошао секретар министарског савета Милан Јосиповић, са поцепаном кошу-

љом и видним масницама. Београдска делегација се враћа у канцеларију Скупштине, где са градоначелником већају „шта даље“.

Маса испред Општине постаје све нестрпљивија. Влаховић и Белић ипак одлучују да се обрате радницима, овог пута на главном улазу. Белић у једном тренутку каже градоначелнику: „Ови ће да нас поједу“, а овај му одговара да нема разлога за бригу. Влаховића „поздрављају“ звиждуцима и псовкама, а Белићев говор повицима „Оставке, оставке“.

После говора радници се полако разилазе, а министри поново одлазе код градоначелника. Сви су нервозни и уморни, и моле новинаре да буду што мање љубопитљиви. Објашњавају да је дошло до неспоразума, и да радници нису добро информисани о суштини Владиног програма. Кажу да нису имали намеру да побегну већ да им се обрате. Како су се, међутим, и зашто нашли на задњем улазу - остало је непознато. Извесно је, пак, да ће следећу посету граду на Лепеници мало боље „осмислити“.

ВЛАДИНА КОСКА

После три дана натезања са Владиним "експертима", понуђена решења су формално коригована, и то у делу социјалног програма, који је био камен спотицања између радника Фабрике аутомобила и Владе Србије. Међутим, ова Владина "исправка", по речима многих, тумачи се и као коска како би се разбуцао синдикат и радници "по сопственом избору" нашли на улици

Наиме, тајм-аут, који је у петак увече, у намери да побољшану верзију споразума представи радницима, затражио Самостални синдикат, у понедељак, 30. јула, претворио се у још једно инцидентно "дешавање радника", када се испред нове Управне зграде спонтано окупило око хиљаду радника протестујући због отпремнине од 200 марака по години радног стажа и надокнаде од 2.600 динара, колико ће месечно добити они који се буду определили да пређу у "Застава запошљавање и образовање".

Збор радника био је заказан за десет сати, али је отказан, према договору са Владом и пословодством фабрике, а синдикалци су добили задатак да коначна решења из договора са Владом, запосленима обелодане по синдикалним подружницама, а не испред Управне зграде.

Намера генералног "Заставе", Зорана Радојевића, да се без бине и озвучења обрати окупљеним радницима, завршила се невиђеном гужвом, у којој је Радојевић добио неколико удараца у главу. Интервенисало је и "Заставино" обезбеђење, па је Радојевић спас пронашао иза затворених врата Управне зграде.

После дужег чекања на озвучење, окупљенима се обратила председница Самосталног синдиката Фабрике аутомобила и покушала да појасни нека нова решења. Али, радници нису били расположени да је саслушају, на шта је уследила њена оставка.

Директор Фабрике аутомобила, Петар Маринковић, безуспешно је објашњавао да спискови радника који су вишак, још нису направљени, јер нису

донети одговарајући критеријуми, а затим је и он поднео оставку. То је учинио и директор "Пресераја" Рајко Рајковић.

Дан касније, на инсистирање

Одбора Самосталног синдиката, Зорица Ђурђевић је повукла оставку, а то су, на тражење пословодног врха "Заставе" и Фабрике аутомобила, учинили и Маринковић и Рајковић.

До спонтаног окупљања неколико стотина људи дошло је и у уторак, првог дана референдума, али су остали без бине и озвучења. Радници су протестовали због питања да ли су за програм Владе или стечај, и тражили да се запослени изјасне да ли су за програм Владе или су против.

У "Застави" кажу да је први дан референдума прошао без жешћих обрачуна. Потписивање за или против

стечаја настављено је и у среду, тако да је програм Владе, уз протесте у Фабрици аутомобила, прошао на "гурку", а многи квалификују преваром. По њему ће пословодство, у сарадњи са синдикатима, до 6. августа сачинити спискове вишка радника. Ваља подсетити да је таквих у "Застави" око 15.400, а у Фабрици аутомобила осам хиљада, па се нова "догађања" радника очекују када имена сувишних буду обелоданена на огласним таблама у кругу фабрике.

**"Синдикалци" траже смену Миловановића,
а председник Миленко Смиљанић упозорава:**

"ИЗМЕРИЋЕМО СЕ НА УЛИЦИ"

Говорили су нам пре избора да ће на кључна места у држави да ставе експерте, а ми добили "експерта" Миловановића, каже у име "синдикалаца" председник Синдиката Миленко Смиљанић

Једина врлина му је што је на предизборним митинзима трчао уз Ђинђића. Заузврат је добио концесију да буде министар, иако за то нема никакву квалификацију. Како неко може да буде министар са трећим степеном образовања!? Можда је, у ствари, министар самоук!? Осим тога, надмен је, егоцентричан, нарцисоидан и само копира друге. Видео је да је Ђелић написао закон, било мало гунђања, па прошло. Написао и Влаховић закон. Протурио га кроз Скупштину. Видећемо каква ће му бити судбина. Тако је и Миловановић кренуо да прави закон о раду. Фино делује, добро звучи, неки

кажу да је тако и у Немачкој.

• **Шта се, у ствари, десило у Крагујевцу?**

- Шта неко ко је радио 30 година у "Застави" може да започне са 4.000 марака, колико му они, као, дају за бизнис. Владин првобитни концепт предвиђао је оживљавање, како су рекли, декомпоновање "Заставе". А онда прва ствар коју ураде буде слободан увоз старих аутомобила. Зар је земљи било најпрече да се отворе гра-

Министар подмићује раднике

• **Како власт покушава да разбије синдикално организовање?**

Тако што се у јутарњем ТВ дневнику појави синдикалац Стошић из ГСП, који је сад у некој Унији синдиката. Тај Стошић се појави и пола сата "опаљује" по нашем синдикату. Он хоће да нам испумпа што више чланова, али прави погрешну процену. Код наших чланова буди инат и солидарност.

Други случај је са Драганом Миловановићем. Он оде у десет предузећа и обећа им паре за фирму под условом да уђу у његов синдикат.

• **Мислите, уцењује раднике?**

Питајте у краљевачком "Стотексу". Ви и не знате у колико је управних одбора Миловановић: од Лола корпорације, која штрајкује против њега глађу, до Фонда за тржиште рада! Имате и трећи случај разбијања и уситњавања. То вам је њихов предлог да релевантни преговарачи са Владом буду синдикати који имају 10 одсто чланова од укупног броја запослених. Ми не пристајемо испод 30 одсто!

Фрагментација синдиката иде под маском демократичности. То није иманентно синдикату. Њему треба унија. Најбоље би било кад би радници створили један добар и јак синдикат.

Конфискација (читај отимачина)

• Како вам се чини Закон о приватизацији?

Онај претходни је био добар, али по њему није било пара за Владу. Зато га је мењала. Овај се спроводи кроз конфискацију. Имовина се подржављује, а гро пара иде Влади. Они кажу да радничко акционарство није ефикасно. Ја им одговарам да је 87 најуспешнијих фирми у Србији трансформисано по том закону. Просек радничких плата у њима је 19.000 динара!

тврде преговараче и у самој фабрици. Постоји само један простор и у њему се боксију радници и капитал. Онолико колико повећате права капиталу, смањујете права радницима, а овим законом о раду Влада је баш то покушала.

Екстра профит се може добити на два начина: или улагањем у иновације и кадрове или примитивно, сабијањем радничких права и убијањем синдиката. Као социолог, све бих то објаснио и Миле вановићу, само да је хтео да слуша. На изборима свако плати за своје грешке, али ја не могу да чекам још три године да он плати за своје!

Ако не буде све завршено на ваљан начин, на улици ћемо се измерити. Али, онда нећемо да тражимо само смену Миловановића. Тражићемо смену Владе.

Радници ће изаћи на улицу када почне продаја фирми на добош и њихово претварање у стране магацине. Те буктиње могу да се претворе у пожар, који немам намеру да гасим да би они боље владали!

нице и убаци око 200.000 кршева као нелојална конкуренција домаћој аутоиндустрији?

Ако су хтели да помогну, зашто нису помогли "Застава камионима" који имају стратешког партнера - Ивеко камионе? Ивеко камиони су тражили да бар годину-две Југославија стави заштитне царине за увоз половних страних камиона да би могли овде да буду конкуренти. Савезна влада се на то оглушила. Зато им више не верујемо, јер нисмо сигурни да неко и даље не добија провизију на увоз страних камиона!?

Стално сви причају о вишку радника. Ја тврдим да су једини спорни "Застава аутомобили", а тамо има мање од 10.000 запослених. Нека ми Влада каже који је то стратешки партнер био у "Застави" и када је рекао да ће купити фабрику ако се ослободи вишка радне снаге. Ја то нисам чуо. То само Влада прича.

• Да ли званично преговарате са Владом?

- Влада није инсистирала да Савез синдиката, као већински, учествује као централа у решавању проблема "Заставе". Можда су мислили да ће тако лакше да реше проблем, да сам ја тврдокорни преговарач који не дозвољава фолирање. Међутим, наишли су на

"Легалиста", а ескивирао други круг

Владајућа гарнитура инсистира само на правној држави, а то, без социјалне и демократске компоненте, води ка новом тоталитаризму. Како Коштуница може сада да прича да морамо да прихватимо одлуку Уставног суда о сарадњи са Хагом, кад смо ми и тог 5. октобра изашли баш због одлуке Уставног суда да се иде у други круг избора! Ако је легалиста, што није ушао у други круг!?

ЗАБРАНИЋУ ИМ УЛАЗАК У ГРАД

"Да сам знао да ће од 5. октобра све овако ићи, никад не бих учествовао у политици", каже разиграниано после девет месеци владавине ДОС-а, један од првих његових критичара, Веља Илић

Влади су потребна освежења, а кад нека министарства раде испод свих очекивања лепо је да то признамо јер смо се у изборној кампањи залагали за резултате. Није реч само о Михајловићу и Батићу, на тапет треба ставити сва министарства, све министре и потпредседнике Владе. Неопходно је повући црту, и поименице указати на оне који су имали "пропуса", тврди потенцијални заменик Обрадовића, можда ускоро председник Комисије за испитивање корупције.

• Извесне критике упутили сте и на рачун Кошгунице?

Не можемо критиковати само противнике, и нико није толико привилегован да му не укажемо на грешке, морамо некад анализирати и себе, или своје сараднике. Треба направити екипу који ће својим радом оправдати очекивања народа. Речи се заборављају, а резултати памте. Као градоначелник, рецимо, у сваком тренутку могу да кажем да сам у овај град урадио толико: водоводне и путне мреже, канализације, топлане, гасификације, помогао отворање 6.000 приватних предузећа. То очекујемо и од Владе, да се изјасни колико је повећан стандард, производња, колико је људи запослено, или предузећа отворено.

• Изјавили сте да вас не информишу о састанцима Владе, а кад се задесите тамо, упућују вас на Чедомира Јовановића?

Свака част Чеди, он може да буде страначки активиста или организатор, али неозбиљно је да представља једну организацију као што је ДОС. Експертску групацију која је добила толико гласова не може да представља пропали студент, који годинама не може да заврши ниједан просечан факултет. То што је Чедо симбол те организације, брука је за ДОС. Шеф посланичке групе мора бити неко кога ће сви уважавати, и који ће имати подршку грађана, а не дечко који ништа добро и

Највећи допринос у променама 5. октобра је дала војска, и не треба је сада политизовати, и забијати трн у здраву ногу. Свако би од ових лидерчића хтео да има свог генерала, али се зна ко одлучује о војном врху.

Имате данас једну ненормалну ситуацију, да у полицију долазе аматери, а војском би хтели да се баве неки за које нисам сигуран ни да су је служили.

квалитетно у својој каријери није урадио.

• Уколико стигну паре са Донаторске конференције биће "поверене" некаквим агенцијама. Општинама, по вашим речима, остаје у надлежности "прање улица".

Ових дана у Србији имамо једну чудну појаву, да поред локалних власти које веома успешно делују, премијер Републике отвара некакве регионалне канцеларије, где ће се страначки и нестручни људи бавити располагањем тих донаторских средстава. Ми у општини имамо изванредне кадрове, и не може неки психолог и страначки послушник да буде представник Владе и власти јер имамо одборнике који су у Чачку, рецимо, добили поверење грађана са 70 према нула.

Ми не прихватамо ту паралелу власт, и не само да ћу их критиковати, него ћу забранити улазак у град и Влади и њеним министрима. И за време Милошевића сам имао такав став, и партије које тако раде избацићу из власти. Прво ћу их почистити из Чачка па из Србије, јер се нисам петог октобра борио за профитере, и паралелу ДС-есовску власт Србије. Фолирају се и причају како је ДОС јединствен, а овамо узурпирају сва места, и чим министар није њихов човек праве некаве агенције по Србији. То ниједног минута нећу толерисати.

• Двадесет година сте приватник, шта мислите о Закону о приватизацији и најавама Александра Влаховића?

Иако знам готово сваког приватника у Србији, никада га "нигде" нисам срео, то су приватници из удбеника. Још за време Броза, и целе владавине Милошевића, био сам приватник и целој мојој породици нико није радио у друштвеном сектору. Тада имати приватну фирму био је бум и зато нећу дозволити да неки момци раде како стигну, и да нама који смо двадесет година

пролазили недаће, одузимања, супервизије и контроле, сада причају шта је приватна делатност и како је организовати.

Друго, Закон о приватизацији не може бити толико централизован, свима нама била су пуна уста демократије, а добили смо незапамћени централизам. Не може да приватизују фирме и праве тендере у једној средини, а да локална власт у томе не учествује. Та предузећа стварали су и у њима уложили свој радни век људи који су ту живели. Не може неко ко није ни рођен тада да дође ко зна одакле, и на своју руку то продаје. И не могу средства од једног предузећа да одлазе у неке републичке фондове и органе, без икаквог остајања тих пара локалним властима, која ће их усмеравати у даље инвестиције своје општине. Одлучивањем владајуће странке о улагању тих средстава променила би се привредна структура

читаве Србије. Од града који је привредно најјачи, могао би се створити привредни богал, и те политичке фабрике памтимо из послератног комунизма.

• У ком правцу иду ова гушења синдиката?

Он је себе угушио и маргинализовао. Синдикат треба да излази са својим захтевима и ставовима, да се бори против власти. Овде је председник синдиката постао министар Владе, та циркуска забава нигде у свету није забалжена. Да синдикат постане бућкуриш и аминује садашњој власти.

• Колико ће вам подршка Запада бити од помоћи у предстојећим изборима?

Кажу да сам изузетно објективан, што показују моје политичке процене које сам им износио. Иако се пре пар година нису допале америчком врху, показала се исправном. Али, данас опет имамо неке који пљачкају грађане, рекетирају камионције, профити-

рају на цигаретама и царинама. Хоћу да знам ко то ради, и Влада мора да изађе са именима ако хоћемо да постанемо озбиљна држава. Морају се те мутљавине презентовати јавности.

Ми опет имамо неке мафије по владама, доносимо платформе, па нисмо ми не знам ко да се месецима толико дописујемо са Црногорцима. Јесам за то да кесе буду одвојене, и децентрализују, да Београд не буде више једино место где ће се одлучивати. Али не желим да Црна Гора доживи судбину Македоније, где су Шингари покренули своје механизме, па Македонци сада беже, а где ће да побегну него у Србију.

• Ваще "везе" са Милом су очигло избледеле, најавио је независност до 13. јула следеће године?

Ако му то нешто значи и мисли да би у независној Црној Гори потекао мед и млеко, нека му буде таква. Спроводе се сад и неке анкете по Србији, циљно провоцира народ и подиже тензија, али би, понављам, независност била камен око врата Црној Гори. Био сам коректан према Црној Гори и када је било најтеже.

За време бомбардовања, кад је војска кренула на Црну Гору, обратио сам се војницима и старешинама. Начин на који сам ја тада наступио, плаћао се главом. Организовао сам по Србији митинге подршке Ђукановићевим изборима, имајући у виду једно заједничко добро. Међутим, он је постао велики пријатељ са садашњим премијером Србије, а себи у тим њиховим комбинацијама нисам тражио места.

• Са СПО-ом сте се "помирели", споменут је и заједнички наступ на изборе?

Не читам новине, добри су контакти на локалу, али до сада није било разговора о некаквом заједничком наступу. Постоји само начелни став о уједињењу странака које имају сличне програме, али не конкретно о којим странкама је реч.

МИЛИОНЕРИ А ИЗИГРАВАЈУ СИРОМАХЕ

*Веза
Ђинђић-Берић*

◀ *Нови "моменти"
у шверцу дувана*

◀ *Скандалозно
УНМИК и КФОР
кријумчаре дуван*

*Марко Ницовић:
Ђинђић се не гади
ничег*

РОКФЕЛЕРИ И "СИРОМСИ"

Више би зарадили као новинари, да су таксисти возили би боља кола и не би били подстанари, одговорили су недавно на анкети једног недељника министри Ђинђићеве владе

Сви су били једногласни да живе од плате, од које једва успевају да се прехране, а дотирају се, кажу, уштеђевином. Зарађују од 300 до 600 марака са свим додацима, које развлаче од првог до првог, а када ни то не успе, посежу за сламарицом. Себе су ту сврстали Човић, Марија Рапета Вукосављевић, Момчило Перишић, Драган Миловановић, Александар Правдић, Драгослав Шумарац.

На питање о приходима које има министар Душан Михајловић, иначе екстрапрофитер, одговорио је да плату "даје жени за пијацу", а троши "уштеђевину и приходе од акција које има". С обзиром да је власник „Лутре“ и генерални заступник „Бенетона“ за Југо-

славију, колики су његови месечни приходи, то ни ова комисија за екстра-профитере неће моћи да установи. Питање је, такође, ако је за последњих година као „опозиционар“ згрнуо толике деонице, колико ће „акцијаш“ постати за ових неколико месеци владавине, на „деликатној“ функцији министра полиције.

„Имам плату од око 10.000 динара на Економском факултету, где сам професор, не примах плату у Влади. Понекад имам неки хонорар од пар хиљада динара од предавања у Алтернативној академској мрежи“, каже Горан Питић, додајући да се од прихода које је имао у приватној фирми (Делоит & Туш) сада дотира.

У водама крупног бизниса је и министар Влаховић, доскора чак и дирек-

Живи од плате

Човић је потпредседник Владе Србије, лидер Демократске алтернативе, координатор за Косово и Лепосавић, Шеф ФМП-а, председник Управног одбора Тречча.

Извињавамо се читавоцима ако смо нешто изоставили.

тор у осигуравајућој компанији Делоит&Туш. У Сопоту има кућу и стан, и такође стан у Београду и Херцег Новом, тако да нема сумње да ће се Влаховић у приватизацији (читај бизнису) на домаћем терену још боље снаћи.

Белић, министар финансија, по сопственим речима је врло штедљив: „Живим на послу и једем неке сендвиче“, одговорио је на анкету. Иако у одевању преферира стране марке (Армани, Бос), у Београду, каже, живи као подстанар. Тачно је да Белић нема некретнина у Југославији, али у Луксенбургу, заједно са Радовићем, такође запосленим у Министарству финансија, има фирму за производњу компјутера, као и заједнички стан у елитном кварту Луксенбурга. Белић такође поседује и велики пакет деоница у неколико водећих светских компанија „Мек Кинси-компани“, рецимо, затим у „Силикон воли“. На списку некретнина овог новопеченог београдског подстанара, који се, како рече, храни сендвичима, је и огроман стан у центру Париза.

Министар саобраћаја, Марија Рашета Вукосављевић, на питање новинара о свом имовном стању одговорила је само да вози "породични аутомобил". Познато је, иначе, да је дотична раније као помоћник Милутина Мркоњића радила претходних година у ЦИП-у, па је мало вероватно да ју је бивши шеф, чувени градитељ Мркоњић, оставио без елитнијих квадрата. Ипак, холивудски начин живота обезбедио јој је супруг Кеза, преко кога се „укрцала“ у врх ДС-а. Реч је о садашњем шефу обезбеђења Демократске странке, иначе бившем полицајцу који се са Легијом прославио на Косову.

„Одакле вам право да ми постављате таква питања. Јесте ли ви инквизи-

Министар "културе"

Лечић "није имао времена" да се позабави анкетом због "послова у Влади", како је одговорила његов "шеф кабинета" Јагода Стаменковић, и дирљиво, "заштитнички", додала да је на слична питања министар већ одговорио пре полагања заклетве, укључујући и то "који број ципела носи".

ција да улазите у имовно стање јавних личности", оштро је реаговао Кораћ, кога новинари памте и из неких других времена, када је на ова питања реаговао много „мекше“.

"Нису сви у ДОС-у богаташи, живимо исто као и раније, власт нам није донела богатство. Ја, на пример, живим у наслеђеном стану, имам само „лежо 206 дизел“, који сам купио пошто сам продао викендицу у Хрватској", учтиво је одговорио на исто питање два месеца након конституисања Владе, потпредседник Кораћ. Зашто га ово питање сада иритира, и колико се у међувремену „наштековао“, ваљда само он зна. Чињеница је да су се за девет месеци владавине „нафатирали“ и, у поређењу са неким Милошевићевим министрима, Ђинђићеви пулени су прави Рокфелери.

Сам премијер свој баснословни иметак зарадио је, каже, на универзитету. Пре него што је дошао на власт купио је од „својих предавања“ стан од 155 квадрата на Студентском тргу, аутомобил и акције у „Кока коли“. Као дугогодишњи „опозиционар“ Ђинђић се дебело нафатирао, па само

од некретнина поседује још један стан који је превео на супругу „Ружу“, а на имена двојице кумова „регистровао“ и своје две велепне куће, у Бановцима и на Сењаку. У десетине компанија, између осталих и оној „Ди Бек“ свог кума Милана Бека, има акција, тако да је премијер један од десет најбогатијих Срба на свету.

Преузимање црног тржишта доласком на власт, милиони марака који су му пристизали од шверца су тек ситниш. Колико је овај мафијашки бос данас тежак, само он зна.

Тетка и ја

"У Београду се веома често возим таксијем", прича Божидар Ђелић. "Идем и аутобусом. То је интересантно, али и један мали, скромни допринос. Не да уштедим. Увек се трудим да идем на пијацу са тетком, код Меркатора и код Цветка".

"РОНХИЛ" УПАЗИ НА МАЛА ВРАТА

Натезање "штапа" и канапа, прецизније Ђинђића и Чанка око "локалитета" будуће фабрике дувана, ових дана донеће и прве резултате.

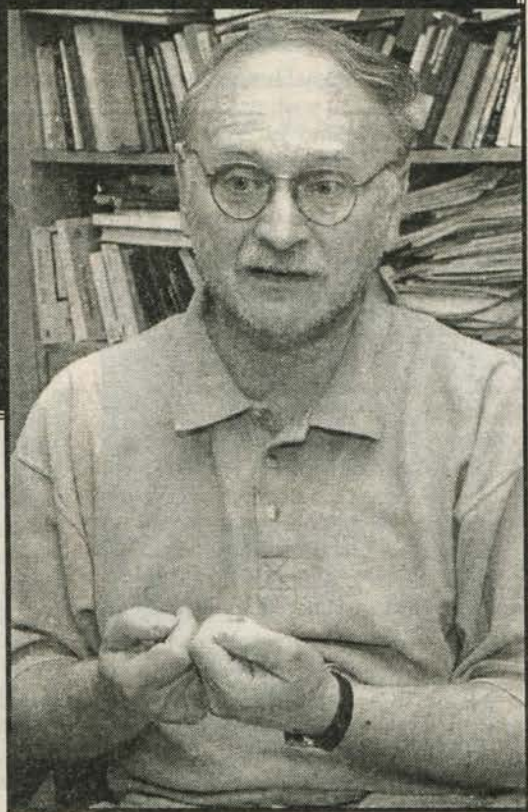
Наиме, иако је владин човек за преговоре са БАТ-ом, Жарко Кораћ, изјавио да договори са БАТ-ом нису прекинати и да ће се дувански дим завијорити у Крагујевцу, производња дувана наредних недеља почиње у Новом Саду.

Замрзавање преговора са БАТ-ом док се у парламенту не изгласа Закон о дувану, дакле до септембра, дошли су "као кец на десетку" Ненаду Чанку, који је по повратку из Америке са фабриком дувана "Ровин" склопио уговоре за подизање њихових постројења у Новом Саду.

Као главни пословни партнер за Србију у овоме је, како из поузданих извора сазнајемо, посредовала београдска фирма "Ровита", па ће се "Ронхил" производити у садашњој фабрици вијака, "Петар Драпшин". Иако се преговори о куповини тог пословног простора приводе крају, разумљива је уздржаност директора овог предузећа Миће Богдановића, за наредних десет дана, када ће се потписани предуговор коначно и озваничити. Бранислав Парошки, председник Извршног одбора града, много је одређенији.

- Фабрику дувана у Новом Саду не можемо сакривати нити направити мимо републичке власти. Све и да хоћемо, ми нисмо ти који одређујемо класификацију робних марки, сагласност на режим акциза, нити издајемо дозволе за увоз машина и опреме, каже Парошки, додајући да му смета кад поред десет градова у Србији који производе цигарете неко то ускраћује Новом Саду.

Иначе, "Петар Драпшин" је металски комплекс, има око три стотине запослених, али се његов асортиман последњих година свео на производњу шрафова. У овом случају, сви

напори Владе да пружи гостопримство БАТ-у падају у воду. Како ће то дојмити Ђинђића, Ђукановића и остале момке из Џанетовог клана, видећемо наредних дана.

Аустријски цариници у Југословенском камиону открили шверцовани дуван и цигарете иза 450 врата

На прелазу Николсдорф у теретном возилу из Југославије нађено је 22.500 штеткли цигарета енглеске марке "Регал". Пошиљалац робе фирма из Подгорице. Камион заплени, двојица возача у притвору.

Аустријски цариници су прошлог уторка, 24. јула, остварили велики успех у разоткривању шверца цигарета.

Цариници на прелазу Николсдорф у једном југословенском камиону открили су 22.500 штеткли марке "Регал" у вредности од око десет милиона шилинга. Камион је подвргнут строгој контроли пошто је један цариник посумњао у његову исправност.

У камиону је било 450 дрвених врата, а на рачунима које је поднео возач

наведена је вредност од око 200 шилинга по комаду.

Пошиљалац робе је једна фирма из Подгорице, изјавио је службеник аустријске царине, додајући да није сигурно да ли та фирма уопште и постоји. Робу је требало да прими једно предузеће у Енглеској, а читав посао је био сумњив, поготово што је рачун за робу био нумерисан са "01", казао је службеник.

Према његовим речима, радило се о специјално израђеним вратима за шверц цигарета, пошто је у сваком оквиру било места за по педесет боксева. Заплени камион тренутно је на детаљној истрази у Бечу, а двојица возача су у притвору. Иза спреченог шверца цигарета, по речима аустријске полиције, стоји међународна организација шверцера дувана која организује послове из Црне Горе.

Иначе, протеклих година у Немачкој и Француској у више наврата нађене су илегално увезене цигарете исте марке.

Милова, Цанетова и Лакијева шверцера флота

"ФЛЕШ" ОТКРИВА: "Сиву економију премијер је препустио народу, њега интересује само црно тржиште", рекли би духовито афористичари

КАНЦЕЛАРУ ЦРНО ТРЖИШТЕ

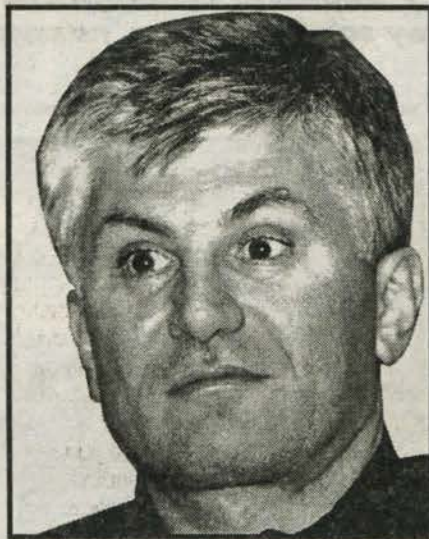
Главна траса у шверцу цигарета више није Црна Гора већ Косово. Дошло је и до смене њених актера, који уз помоћ КФОР-а и УНМИК-а "шлепују" "робу" у Србију

Дуо Ђинђић – Берић

У мешаност Ђукановића у закулисне шверцерске канале, која је већ данима тема дебате у црногорској скупштини, неће променити токове на црном тржишту дувана. Али, до смене главних актера у том ланцу ипак је дошло, "нехотично", након писања италијанске штампе, када је поштрена царинска контрола Јадрана, па је главну делатност Мила Ђукановића преотела албанска мафија.

Док је Нови Пазар је био и остао највеће балканско складиште дувана, у односу на време "краљевића Марка", када су цигарете стизале из Тузе, данас је Косово главна магистрала дуванског дима.

Косовски бос у овом уносном послу је, како из поузданих извора сазнајемо, извесни Смаил Берић, који "робу"

преузима из Урошевца и преноси шлеперима до Ђилана, где се, да би прешла границу ка Србији, изнова пакује и "маскира". Иначе, цигарете до Уро-

шевца стижу из Албаније авионима, а техничку подршку у шверцерским каналима, Берић налази у УНХЦР-у и КФОР-у, чијим камионима и шлеперима ова роба "легално" прелази границу Србије. Зато су данас, како сазнајемо, ти дилерски путеви дувана до уличних препродаваца и пушача далеко лакши него у време бившег режима.

Кад је реч о легалном царинском улазу цигарета, главну реч у томе такође води премијер Ђинђић. Међутим, због његове презаузетости "црним каналима", званичне токове никотина данас у Србији "држи" Ђинђићев пулен Чедо Јовановић. Тако је највећи колач у овом „бизнису“ уместо у Миловим, данас у рукама Зорана Ђинђића који над сваким динаром, било јавним или оног са црног тржишта цигарета, у Србији има контролу. Берић је, као Тачијев човек и уз његову логистичку подршку, иначе "реномирани" представник албанске мафије на Косову у чијим су рукама свих ових година били путеви оружја, дроге и белог робља.

На новом радном месту

"ХУМАНИТАРЦИ" КРИЈУМЧАРЕ ЦИГАРЕ

Број хуманитарних организација које "помажу" осиромашеним грађанима Србије, премашио је, према подацима Центра за развој непрофитног сектора и Центра за развој демократског друштва, цифру од пет стотина. Под фирмом "хуманог", било регистроване или не, најчешће обављају и низ других делатности које нису баш у вези са називом под којим су декларисане. Осим оних "наменских", специјализованих, да помажу католике, ове или оне, што је у директој супротности са начелима хуманости, многе почивају на кршењу законитости и "пактирају" са дилерима дувана у Србији

В аљање плена (читај робе), у којима је предњачио Црвени крст, биле су свих ових година јавна тајна. Тако су основне намирнице, уље, шећер, брашно, уместо сиротињи завршавали у Дирекцијама за робне резерве и приватне магацине функционера ове организације.

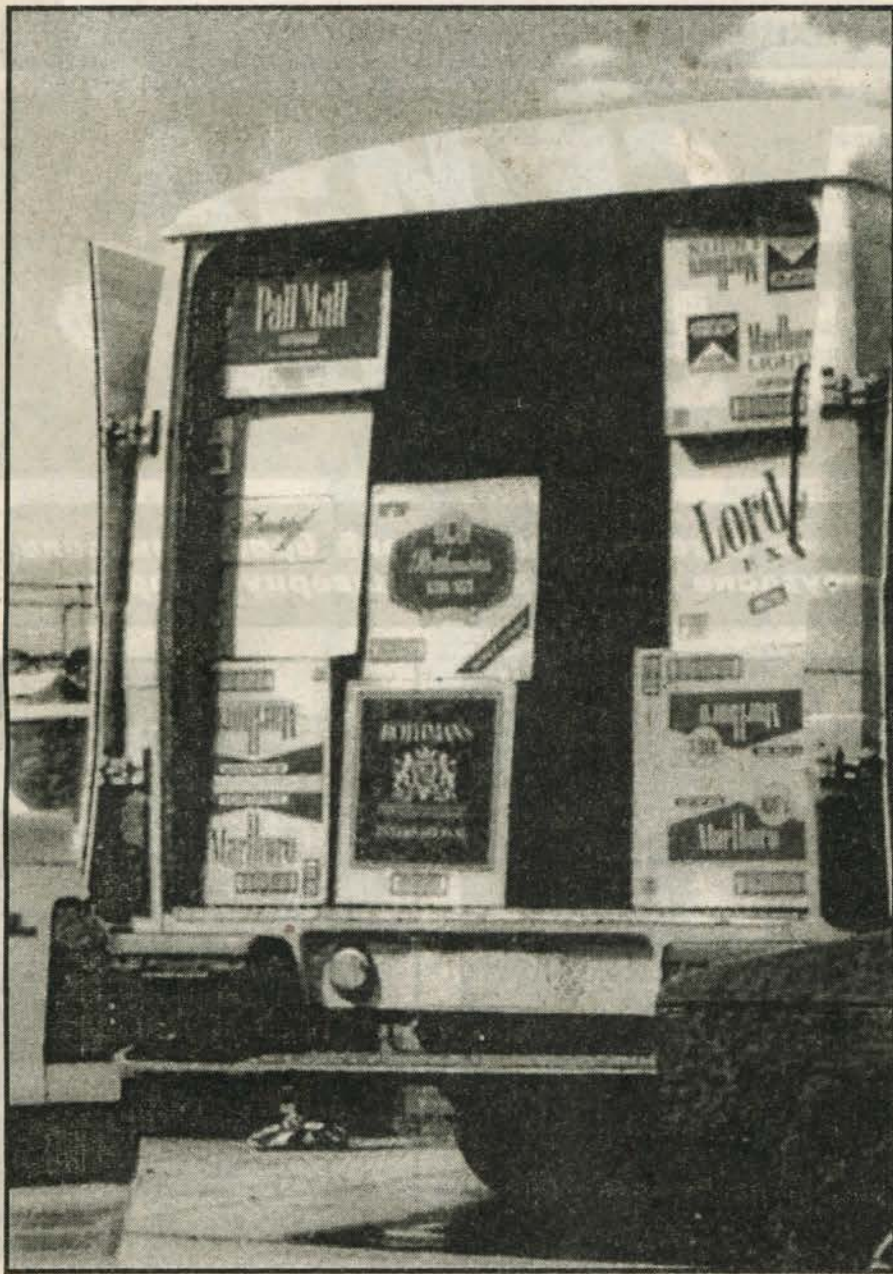
После Дејтонског споразума, у Србији долази до поплаве невладиних организација, међу којима је евидентан број домаћих "хуманитаца". О каквој "најезди" је реч, говори податак да од укупно регистрованих пет стотина само у Крагујевцу никло је 42. Сувишно је напоменути да за готово 80 одсто њих грађани никада нису ни чули, а да остала петина, уз неки назови хума-

ни рад, обавезно има и допунску делатност.

Под флоскулом "хуманог" најлакше се скривају "образци" прања новца и енормног богаћења. Те махинације

не само да нису престале, већ су под новом влашћу кренуле пуним замахом, јер је преко половине досовских странака данас у врху тих невладиних организација.

Представник "Лиге за Шумадију", Бранислав Ковачевић, готово је неприкосновен у подели хуманитарне помоћи, која се по тврдњама многих "удељује" црње него у најгоре време Милошевићеве владавине.

Приоритет на листи сада имају партијски чланови, осталим политички "неопређеним" грађанима, по правилу, остају мрвице. Високи представник досовске власти у Крагујевцу, Весна Пајевић, ресорни министар здравства и члан главног одбора ДС-а, која је у својој "каријери" више променила партију но чарапа, председник је невладине организације "Шумадијска иницијатива". Пристиглу помоћ тој организацији, ради имиџа Запада у домаћој јавности, најпре "сервира" пред камерама локалних ТВ станица, а онда је, према никад задовољеним апетитима, усмерава ка својим џеповима.

Вештним финансијским трансакци-

јама новац тих фондова прелива у властите банковне рачуне, коме се куповином накита, џептер посуђа, намештаја и сличног, затире сваки траг. Оваквих прича има на претек, а симпатично је да се и интернационалне хуманитарне организације у таквим "мутљавинама" одлично сналазе.

По речима једног неименованог извора, Јапанска хуманитарна организација (ЈЕН) има, рецимо, и те каквог удела у ланцу и дистрибуцији цигарета. Поред хуманих активности којима је ревносно посвећена већ десет година у Србији, ЈЕН има и допунску делатност у „штековању“ шверцованих цигарета. Већи део свог магацинског простора уступа "складиштењу" илегално

пристиглог дувана, па и поред ревносног обављања хуманог рада, стекао је репутацију мафијашког "кријумчара". Коликог удела у тим пословима имају Срби, а колико иначе ажурни и тачни Јапанци, за сада не знамо.

Кад је реч о одевним предметима и обући која је у опису помоћи неких организација, сценарио је још "развијенији". Уигране екипе "хуманитараца" развиле су од тога буквално прави бизнис. Наиме, све је више немачких и италијанских хуманитараца, али и све више "босих" грађана, јер таква роба најчешће не стиже до оних којима је намењена. Злоупотреба се, како сазнајемо, одвија тако што деведесет одсто патика завршава на буваљацима, а седамдесет одсто ципела у радњама. Тачно се зна где се роба пакује, товари, развози, истовара и продаје.

У овим махинацијама грешке нема, а пара ко плеве. Можда није лоше то што, осим ревносних "хуманитараца", у свему томе и трговци имају неку корист.

ШТА СЕ ИЗА БРДА ВАЉА?

Можда у наведеном лежи одговор зашто Човић брани генерала Крстића, за кога постоје поуздане информације о шверцу цигарета

Након лансирања тезе "хладњача", анонимни извор близак МУП-у оптужио је војни врх да је знао за цео случај. Сценарио се понавља: јавни напади МУП-а, накнадно откривање документа у којима стоји да је издата наредба о асанацији бојишта на просторима Косова, контрааргументи, прича о томе да ли је полиција била потчињена војсци за време бомбардовања, потезање ордења... Коначно, последњи, бар за сада, сукоб Павковића и осталих из ДОС-а, догодио се након смене генерала Крстића, кога су Човић и Михајловић формално кандидовали за новог начелника генералштаба и предложили га за унапређење.

Међутим, прича око сукоба Павковића и Човића датира још из времена када се формирала команда Здружених снага за простор Прешева, Бујановца и Медвеђе. Небојша Човић, координатор, хтео је да држи све конце у

рукама приликом акције истеривања албанских терориста за овог подручја, што је укључивало и војску.

- На састанцима код Кошгунице пале су тешке речи између Павковића и Човића. Било је и непријатног помињања фамилије, терања у три лепе, а све због једне реченице коју је Павковић рекао Човићу: "Ти можда можеш да командујеш полицијом, али војском не можеш и то треба да ти буде јасно", каже сведок ових разговора.

Како је КФОР био изричит да се из копнене зоне безбедности повуче Приштински корпус под командом Треће армије, одлучено је да се формира команда Здружених снага војске и полиције. За команданта је одлуком Војислава Кошгунице постављен генерал-потпуковник Нинослав Крстић, до тада начелник инспекције Војске Југославије, чувене ГИНЕ.

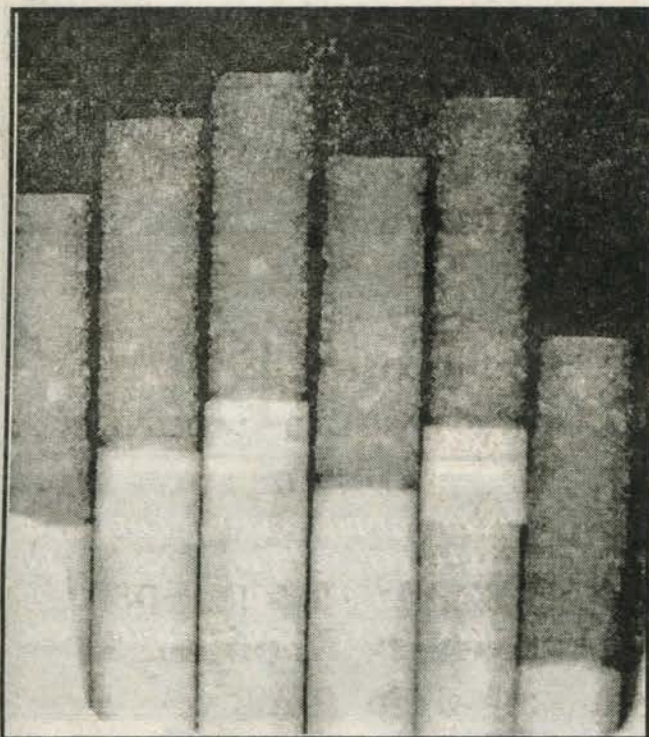
- Генералштаб је генерала Крстића поставио на ово место како би првен-

ствено остварио сарадњу и контакт са КФОР-ом. Међутим, Крстић је почео да ради и оно што му није посао и оно за шта није плаћен, потписујући папире у име Координационог тела који нису били у његовој надлежности. Одмах му је са највишег места скренута пажња да то не чини, али се он просто осилио. Крстић је улетео у дил са Човићем и Михајловићем. Јер, како другачије објаснити поуздане чињенице да су шлепери без икакве контроле ноћима прелазили у Србију са Косова, а да је комплетан саобраћај на простору зоне копнене безбедности контролисан.

Иначе, Крстић има подебљи досије код истражних органа Војске Југославије у вези са шверцом цигарета док је службовао у Новом Саду.

Војне старешине знају и податке о продаји наводно заплених и по записнику уништених цигарета, који је потписао сам генерал Крстић, које су се

неколико дана касније појавиле у војној кантини и продаване војницима. Директно су му предочена сва ова документа и то је разлог због којих су његове изјаве у јавности нагло спласнуле.

На питање како су таквог генерала уопште поставили на чело Здружених снага, у војсци неумиштно објашњавају

да приликом његовог постављења то нису знали.

Велике замерке на рад команданта Здружених снага приликом повратка војске у зону копнене безбедности имају и војници у овом саставу, који наводе да су генерали Крстић и Крсман Јелић били само Човићеви курири, а за које све послове, ваљда ће се ускоро знати.

Још увек се причава догађај из последње фазе уласка Здружених снага у зону "Б", када је у околини села Ораовица заборављено 80 војника из састава батаљона за специјална дејства, који су се пет дана налазили

у окружењу наоружаних Албанаца.

- Приликом финалног уласка у зону "Б" генерал Крстић, чија је шифра била "плави 10", уз себе је носио само полицијску моторолу. Ниједну команду, нити разраду плана за војску он није урадио, већ је само комуницирао са јединицама МУП-а. Наша велика побе-

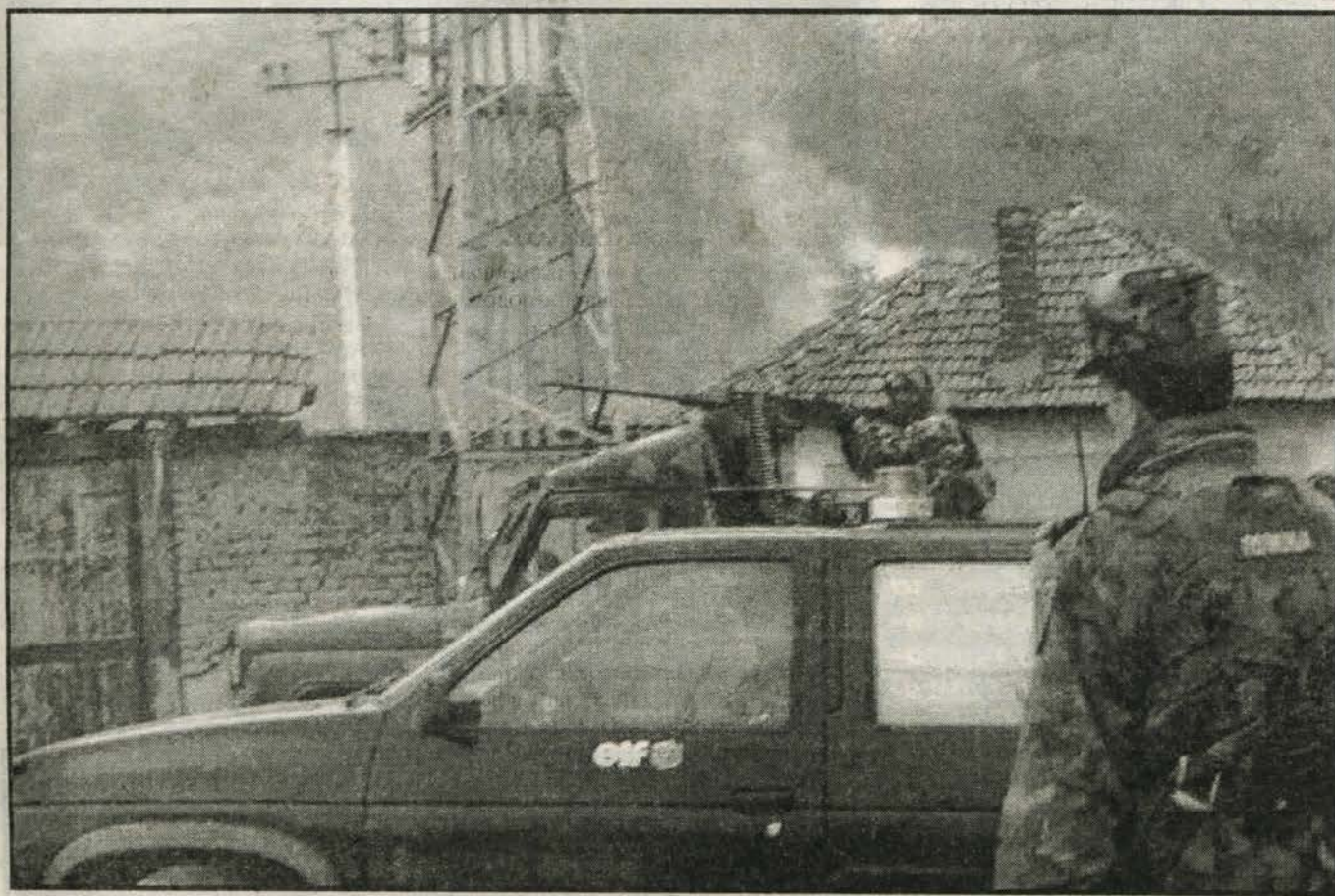
да јесте улазак снага безбедности у општине Бујановац, Прешево и Медвеђу, али не треба заборавити да копнена зона безбедности још увек није укинута. Тако командант КФОР-а може сутра наредити нашим јединицама да се поново повуку са овог простора.

Такође, обавештајне службе војске имају и снимљен телефонски разговор Човића и Михајловића, у коме они договарају даље нападе на Војску Југославије и њен актуелни врх.

- Човићева стратегија је да напади на војску иду преко медија, а потребне податке и компромитујући материјал достављо би министар полиције Михајловић уз помоћ својих службеника - сазнаје се.

Иако начелник генералштаба Небојша Павковић негира да је у вези са генералом Крстићем код њега прорадила сујета, у то мало ко верује. Сазнајемо и то да је генерал Павковић у више наврата нудио Коштуници своју оставку, последњи пут за Дан војске, 16. јуна, али то није прихваћено.

Након свега наведеног, у најмању руку је чудно зашто се Небојша Човић, са још неким лидерима ДОС-а, толико заузео за генерала Нинослава Крстића. Да ли из незнања, или је нешто друго по среди, политички маневар усмерен је на самог председника Војске Коштуницу. Контрола над Војском Југославије није нимало наивна ствар.

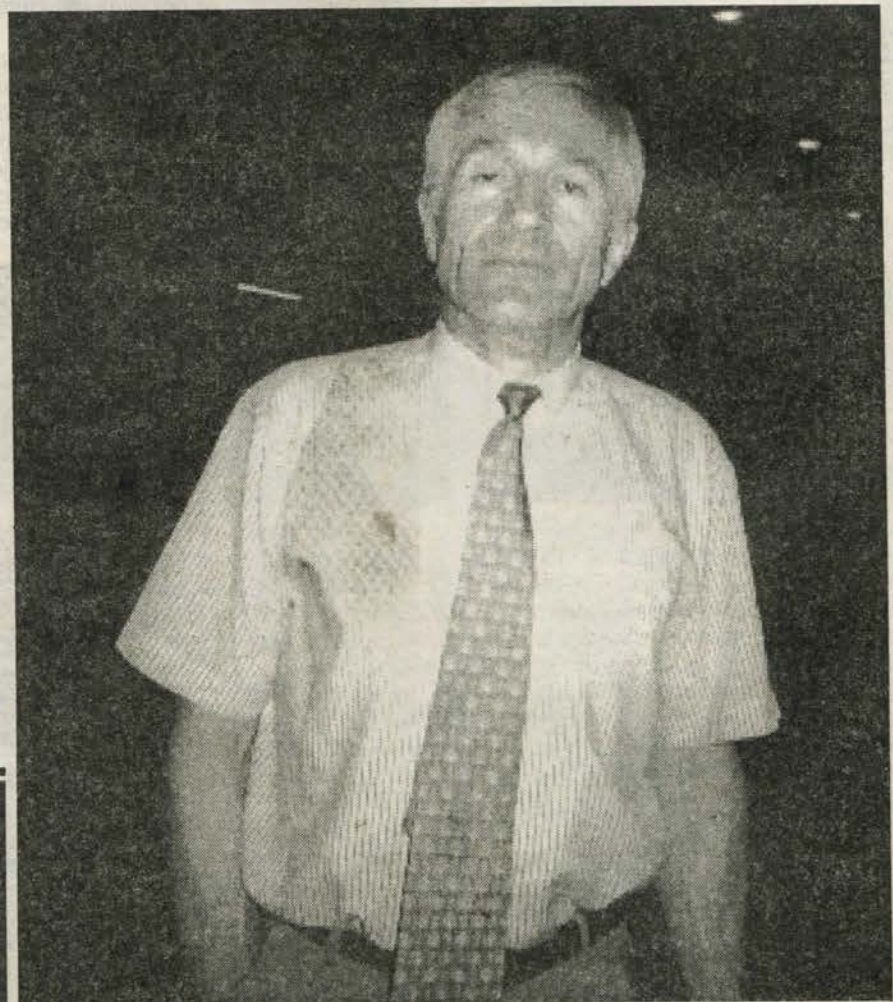
ЛАКИ НИЈЕ ГАДЉИВ

За кратко време би очистио асфалте на овим просторима, каже врстан познавалац криминала, данас адвокат Марко Ницовић. Да би се, међутим, ушло у кошпац са крупним "рибама" домаћег подземља, неопходна је подршка шефа државе, а Ницовић је као бивши полицајац без прљавих руку, назире једино у следећим изборима

Постоји петнаест мафијашких група, које су као паравојне, полицијске јединице или захваљујући партијском подаништву претходном режиму, створиле своје империје. Те моћне олигархије имају своје људе за све врсте "акција", убистава и отмице, укључујући и финансијске експерте, професоре факултета које изнајмљују и рентирају. Сада су разбијени на петнаестак центара, али ће се након сукоба око поделе "послова", моћи и територија ујединити у два три-центра, као што у Америци постоји подела између италијанских картела. И тих неколико моћних породица које су биле под патронатом претходног режима, сада су у озбиљној вези са новом влашћу што ће се овима и те како обити о главу.

• Ко је после 5. октобра преузео "послове" Марка Милошевића?

Цигаретама су се, осим њега, који је као син председника био "атрактивнији", бавили и други много мање видљиви. Он је уживао привилегије око уво-

Прича о отварању досијеа је нова забава за народ, сад кад нема Милошевића, да се одврати пажња од свакодневнице, и све тањих новчаника. Оно важно у њима

"склоњено" је на сигурним местима. Кад "куцне час" припадници Милошевићевог режима ће их сигурно користити у неком наредном тумбању или трци пред изборе, тако да ће бити још пуно медијских посланица и афера.

за, извоза, квота, али су у тим пословима неки други дошли до много већих пара од њега. Не бих као професионалац и адвокат улазио у те правосудне дуеле и потезао се по судовима зашто сам неког прозвао. Шта је ко радио и како се обогатио за време Милошевића, изаћи ће на видело врло брзо, и у новој констелацији власти.

• У чијим су рукама сада путеви нафте, дувана?

Наводно државе, међутим, она је та своја права делегирала, дала их некима који се сматрају заслужним за победу ДОС-а, дакле тим петооктобарским првоборцима. У односу на претходну власт ту се ништа није променило, јер нити је објављена лицитација, ни тендер који би то преузео, нити имена фирми, приватних или друштвених које су за то заинтересоване. Те послове наводно води држава, а ко то обавља у њено име, нико не зна.

• Ђинђић је још 5. октобра у неким медијима ван Србије прозван новим балканским босом?

Време ће "проговорити" о његовим везама са онима који су на Балкану били мали цареви. Откриће се све нечисте радње, оно што је објављивао "Национал" није било без покрића. Одмотава се филм, тек сад се "враћа" 1996. година, када је отпочело његово "дружење" са Милошевићем.

Ђинђић није гадљив човек, спреман је на све комбинације, и не бира људе са којима ће да кокетира. Он то и не демантује, познате су његове изреке

да је "онај ко воли политичаре патолошки тип", и да "политичару није место у цркви". Већ се "обрачунао" са Коштуницом, претходно и са Мићуновићем, Вуксановићем, али постоји оно "чим се служиш од тог страдаш", па ће му се тако и догодити.

Очекује се престојавање на политичкој сцени Србије, опстаће они који немају флека у каријери. У Јапану сам провео доста времена и ти будистички свештеници учили су ме: кад у оном чиме се бавите другом штету наносите, горе ти се враћа.

• Да ли је Коштуница 'марионета' у његовим рукама?

Ђинђић је мислио да се "послужи" њиме. Док Коштуницу назива "традиционалистом", себи ствара имиџ неког реформатора. Што се тиче савезне државе, мислим да ће опстати у неком лабавом конфедералном статусу, са протоколним местом председника, попут Вајцекера у Немачкој. Мада Че-

ди и "компанији" неће одговарати нови избори, савезни ће ићи уз републичке, тако да изборе очекујем до јесени.

• Кад смо код Чеде, бије га глас нарко боса?

Нисам сигуран, он је ипак млад момак и не баш толико искусан да би се снашао у свету "диловања" и нарко ајкула. Зна се црта докле се сме, и оно што су му дигли дилп у ваздух била је опомена, не само њему, већ и Демократској странци. Тај ко би "кремирао" дилп једном шефу посланичке групе владајуће странке, био би свуда у свету изведен пред лице правде. Овде, пак, иако се зна ко је то урадио, "договор" је да се међусобно не дирају. Потпредседник сам светске полицијске

асоцијације за дроге, и знам шта су светски кријумчари. Ту морате имати педигре убице, и човека који је прошао свет, и ко "у прсту" држи светске кријумчарске центре, а то Чеда сигурно није.

• Кажете да сте били Ђинђићев тренер неколико година. Колико вам је позната његова ранија биографија?

Политичари су морали за време Милошевића да се сналазе, прилагођавају страним државницима и лобијима. Он је морао бити приклоњен неком центру моћи, и да би опстао, пријатеље није могао да бира. Америка је суперсила, од које зависи две трећине државника света, па су приче о "издајницима и страним плаћеницима", које су га пратиле свих ових година, релативан појам.

• Каже се да у СПС-у једва чекају да се обелодане снимци разговора које је Ђинђић водио са Милошевићем?

Такви документи нису у поседу ни Михајловића ни садашње власти, већ претходних шефова ДБ-а, Драгана Митровића, Јовице Станишића, Радомира Марковића. Нормално је да се разговори државника снимају, и није необично што су сада у рукама опозиције, а биће обелодањено кад дође време за обрачун. Али сваки податак који поседује тајна полиција може бити и предмет трговине, уцене и условљавања. Као што је Миша Војф, шеф "Стазија" у Источној Немачкој, када је хтео да му суди Кол, почео да износи компромитујуће податке за западно-немачке политичаре. Суђење му је аутоматски обустављено, иако је преко двадесет година био шеф ДБ-а, чак и Бран-

та срушио, пуштен је на слободу. Ниједан шеф ДБ-а у свету није добио више од годину дана затвора, тако да и Раде-ту Марковићу предвиђам још три-четири месеца. Уосталом, биће ту разних дилова.

• **Да ли ће Милошевић успети у Хагу да искомпромитује Американце?**

Он нема доказа, искусне дипломате сигурно нису говорили нешто што би Милошевићу данас представљао алиби, или кеџ у рукаву. Милошевић ће добити доживотни затвор, и то ће издржати, јер Американци морају доказати пред светом да су били у праву. Нема говора да ће успети да их искомпромитује, то су светски лисци да би се тако навукли да нека "снимања" и примитивне балканске шеме.

• **Незванични вођа петооктобарске револуције, Милорад Луковић - Легија, недавно је "испарио" из Србије?**

Лагодније му је да се негде склони, у том смислу Република Српска му је само почетна дестинација. А што се тиче "петог октобра", мислим да се улога МУП-а у њему глорификује, јер да је Павковић изашао са тешким наоружањем и тенковима, то би се завршило сасвим другачије. Нема дилеме да је ту војска одиграла кључну улогу, што се није мешала у догађаје и што је сама за себе "радила". Не верујући ни МУП-у, ни ДБ-у, ни информацијама

Влајка Стојиљковића, знала је да на улицама није 20.000 лудака, већ милион људи. Војска је схватила суштину, а шта би урадио Легија својим лаким наоружањем и стотинак људи у судару са војском и Павковићем чије војничке способности нису занемарљиве, ствар је медијских шпекулација.

• **И Михајловић је некада радио у полицији, ипак оставља утисак аматера?**

Полиција је занат и не можете се ту баш преко ноћи снаћи. Као што мој кум Петар Божовић у оном виду за Црногорце каже: "Јел ти знаш да свираш виолину", а овај одговара: "Знам, али нисам пробао". ДОС је обећавао владу експерата, ја их тренутно не видим на политичкој сцени, али новим распоредом снага на српској политичкој сцени очекујем промене у МУП-у, и обрачун са криминалом у земљи.

• **За вас кажу да сте били "јуловац"?**

Сви они који су били у ЈУЛ-у били су тамо из користи. Нисам у ЈУЛ-у био посланик ни одборник, ни амбасадор и министар јер ми није одговарало да делим функције са људима које сам некада хапсио. Био сам тамо да бих урадио програм за криминал, који ЈУЛ није прихватио, 1996. године сам их оптужио за крађу избора, и изашао из ЈУЛ-а.

• **У неким борилачким вештинама уживате рејтинг и јапанских самураја?**

Једини сам белац који је добио од јапанске карате федерације "Седми дан". Имам од Светске федерације осми дан, али ми је много дражи овај јапански. У односу на овај "светски" то вам је кад завршите права у Чачку и на Сорбони. Признање за ширење каратеа у свету добио сам 1994. и од председника владе Јапана, Ријотара Хасимота. Од 1992. године, када ме Милошевић избацио из полиције, као адвокат, у источној Европи заступам и јапанске компаније.

• **Да ли бисте ста-ли на чело Министарства полиције?**

Ако бисте хтели да уђете у борбу са криминалом морате да верујете у шефа државе и да имате његову подршку. С обзиром да сам двадесет го-

дина радио у криминалистичкој служби, све људе у Београду знам још од "малих панталона". Формирао бих прво специјалну јединицу од 400-500 људи, која би имала одмах тај жесток судар, где би било педесетак мртвих полицајаца, и стотину криминалаца. После тог удара, реорганизовала би се полиција попут оних у свету, остали би у њој олабрани људи, и бескомпромисни борци, без педигреа у криминалу.

ФРАПАНТНО!

С ДОС-ОМ У ЕВРОПУ

*Бију док не
поцрниси*

*Порука Михајловићу:
"Одлази што пре"*

*Легија
испарио*

*Порука премијеру:
"Макар побегло
на Килиманџаро
ухајсићу га"*

ОД БАТИНА ПОЦРНЕЛИ

*Медији у Србији више брину за педере него не-
вине грађане, а полиција бије док не поцр-
ниш*

Спрегу политичара и полици-
је, тужиоца и судија грађани
и те како осећају на својој
кожи, а богами и другим де-
ловима тела. Иако су у мно-
гим градовима промењени начелници
СУП-а, Михајловићева полиција спро-
води досад незабележену тортуру гра-
ђана. Одбору за људска права прија-
вљено је преко тридесет на смрт пре-
бијених грађана, а поуздано се зна за
још многе случајеве премлаћивања,
али жртве из страха или новог батина-
ња чуће.

- Након осамсто метара возње од
Дедине ка нашој кући у Лесковцу, пре-
срели су ме полицајци Драган Цекић и
Тодор Цветковски. Без речи су неми-
лосрдно, један па други, почели да ме
ударају песницама. Успео сам после
пар минута да се онако полуонесве-
шћен искобељам, након чега ме је
брат одвезао у болницу јер сам дожи-
вео потрес мозга, прича Ненад Живко-
вић из Лесковца где је, кажу, такав по-
лицијски третман грађана учестала
појава.

- Иако су те вечери на локалној те-
левизији објавили да је реч о тежим те-
лесним повредама, лекар се касније

"предомислио" и повреде које сам задобио тог дана у налазу оквалификовао "лакшим", прича Живковић.

"Црн је као екран од телевизора", рекла је Ненадова мајка Одбору за људска права о здравственом стању свог сина, наглас тражећи разлог таквог милицијског "револта". "Можда због кривичне пријаве коју сам поднела против те двојице још 1997. године, када су нам одузели 5.000 марака из куће. Тих пара ни данас нема нигде, ни у судском ни полицијском депозиту", каже мајка Живковића.

Жртва несвакидашње полицијске тортуре је и рецепционерка Мирјана Савић, из хотела "Власина" на Власинском језеру, која је од чувара реда сурдуличког СУП-а, Ненада Цветковића и Бобана Стаменковића, претучена, а потом и силована.

- Сада ћемо да те јебемо, да ти покажемо ко смо и шта смо, казали су, и један од њих је кренуо бесомучно да ме удара песницама. Не знам колико ме пута ударио у главу, док сам викала. Бацили су ме на под, кад ми је Ненад (који је више пута лежао због силовања, и против кога је поднето већ неколико свежих пријава, али га нико због његових "веза" у Сурдулици не "дира"), ставио вунену чарапу у уста. Потом су ми прислонили пиштољ на чело, осетила сам хладан метал и онесве-

стила се. Не знам после колико времена сам се освестила, углавном они су још увек били ту и наставили свој пир. Ударали су ме, пурела ми је крв из носа, ушију, уста. Лупали су ми главу о зид и радијатор. Ни Шингари ми не би тако радили, прича Мирјана Савић, коју су полицајци благовремено опоменули "да може да их тужи, али да им ништа неће бити, па јој је боље да ћути", што се показало тачним.

Најиме, иако је цео "случај" директор хотела Владица Јовановић, пријавио полицији, одбили су да изађу на увиђај, а у просторији где је претучена још увек су крвави зидови. Као рецепционерка хотела, са Бобаном Стаменковићем Мирјана се иначе и раније "сретала". Још прошле године Бобан јој је, након што га са друштвом

није пустила у неку од соба, претио.

- Инсистирао је тада да уђе у неку од соба али су све биле заузете. Мисли да је "закон" и да може да "упада" где и кад хоће, присећа се Мирјана тог догађаја. О овом случају упознат је и правник Одбора за људска права канцеларије у Лесковцу, Драгутин Видосављевић, који овакво "истеривање реда" над грађанима објашњава:

- Да би против полицајца као починиоца злостављања покренуо поступак, потребан је притисак јавности. А и када се покрене, одуговлачи се и отаљава. На пример, ако починиоц има три кривична дела покрене се тек један. И тада окривљени полицајац или његов колега врше притисак на жртве или сведока. То потврђује пример Радивоја Јанковића, када је полиција приморала фотографа да уништи снимке који сведоче о страшној размери тортуре, каже наш саговорник.

Наводећи на криминалну повезаност власти, Видосављевић тврди да постоји спрега са лекарима, где исти преиначују мишљење у налазима, на штету жртава. Код Јанковића лекар је и на суду касније признао да је дао лажни налаз. Мирјани је лекар у болници констатовао тешке повреде, а вештак их оквалификовао као "лакше". Жртва полиције, Мирослав Ајдаревић, месец дана није "успео" да добије лекарски налаз. Полицији не пада на памет да кажњава починиоце из својих редова, тако да начелник СУП-а, Драган Станковић, није хтео ни екипу да пошаље на увиђај, а камоли да покрене поступак против Бобана Стаменковића кога ће Мирјана памтити док је жива. После ових батина, Мирјана Савић је остала готово глува, а Радивоју Јаксићу, чији је случај дуго заташкаван, такође је оштећен слух.

Жртва: Ненад Живковић

Медији о свему овоме ретко и нерадо извештавају. И док се по речима неких прави медијска халабука око дебљег краја који су извукли учесници геј параде, о линчу невиних грађана медији ћуте. Значи ли то да Михајловићева полиција треба да се држи пендрека и од својих грађана прави инвалиде.

ОСТАВКУ МИХАЈЛОВИЋА

Уколико од новобеоградских "муповаца" или "дебеоваца", као првих комшија, тражите "пут" до Независног синдиката МУП-а, добићете немудри одговор и путоказ. Очита је жеља да се, након ненаданих протеста и "прозивки", и ова кабаста грађевина из Булевару АВНО-ја 104, престроји у списак "државних тајни"

Независни синдикат "муповаца", по слову републичког устава и Закона о штрајку и унутрашњих послова, основан је још 1991. године. Пошто се доласком нове власти у Србији ништа није променило, нису престали ни разлози њиховог деловања, каже председник "независних", недавно суспендовани виши полицајац Милосав Васић, оправдавајући "леgitимитет" недавних протеста.

Устав од 1992. године који оспорава тај члан, став 3, изричито забрањујући право припадницима војске и полиције на синдикално организовање. Ми смо касније о томе покушавали да разговарамо са Бацом, али у том смислу и он је био немоћан, с обзиром су у полицији политичари водили главну реч, баш као и данас.

Очекивали смо да ће се нешто од 5. октобра променити, али као и за време Богдановића и Стојиљковића, и данас се на челу полиције налази један "слуриста" режима. Бити полицајац свих ових дванаест година није било лако, јер смо искоришћени, злоупотребљени и одбачени од свих, живели бедно баш као и данас. Полицајци нису губили животе само у ратовима, у уличном криминалу, већ и на опозиционим скуповима који су били током ових година. Постајемо инвалиди чак и на обичним геј парадама. Залажемо се за увођење начела по коме ће закон бити за све исти, имајући при томе у виду наш социјални статус, али и структуру власти.

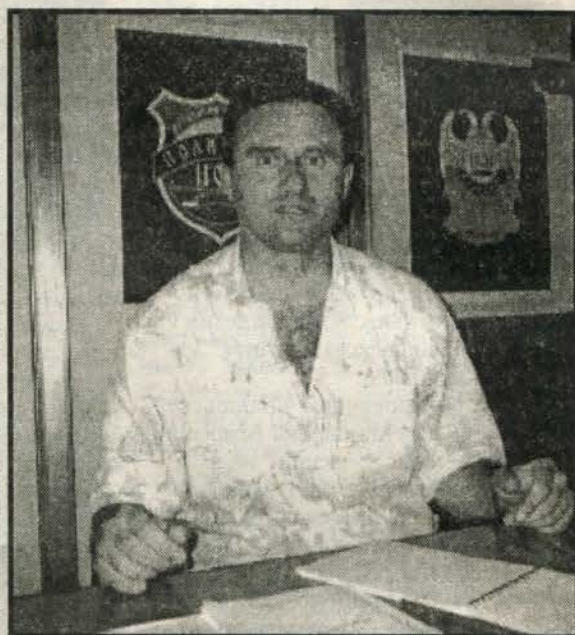
• **Чиме објашњавате ваше незадовољство данас?**

Руводећи врхом, и самим избором Душана Михајловића на чело полиције, није дошло до ни каквих промена. Ако су од десет полицијских генерала седморица ухапшени и шесто-

ро њих имају више на Дедињу, то значи да нешто није било у реду. До значајних кадровских промена у полицији није дошло, сем поделе на још увек лојалне оном или овом режиму. Хоћемо да се у врху полиције постављају они по стручним и моралним квалитетима, који ће бринути о полицајцима, а не само читати посмртне говоре. Наше плате су од 6 до 9 хиљада динара, и полицајац не може са својим породицом, живети "часно" од тих пара.

Други разлог нашег незадовољства су кадровска "премештања" и намештање. Наш захтев за сменом свих начелника и командира који су на том месту били до петог октобра, до данас није испуњен. "Пресвлачењем" у неку досовску странку многи од тих експоната претходног режима остали су тамо где су били. Тражили смо деполитизацију и демистификацију полиције, и начела "закон је за све исти". Захтевали смо да се у нашој кући ствари "рашчисте" и утврди шта је ко чинио претходних година.

С обзиром да је некада радио у полицији, очекивали смо да ће Михајловићевим доласком то бити учињено, али он изгледа има "преча посла". Спортско друштво "Милиционер" од

наших захтева који су кренули још у марту, укинута је тек пре два дана. А оно је било легло криминала, прања новца, рекетирања. Све промене које је обећао својим доласком, учињене су декларативно и козметички. Све се заснива на причи која се "труби" преко медија како полиција добро ради свој посао. А још увек се не зна ко је убио бившег министра Бацу, Павла Булатовућа или Стамболића. Желимо имена починилаца, а не испирање мозга и замазивање очију.

И ово око досијеа је фарса, све оно што је имало "тежину" у њима,

Да је срећа да смо Бацу сменили, сачували бисмо му живот. Да би га "спасили", пошто је био атентат и на њега, тражимо Михајловићеву оставку.

речистишено је, и испарило. Ако ја као полицајац не могу доћи до свог досијеа, ја имам написмену информацију (преко својих колега) да сам праћен и да се осуђујем подебели досије, шта да очекују грађани.

Кажете да је у том спортском друштву било великог прања новца. Да ли је то сада померено на другом месту?

Чим су кренули наши протести за његовим укидањем, пристизали су и јавни позиви полицајцима да га постоје, и користе спортске терене, а до сада нису смели да стану ни на траву. Детаље о мутним радњама које су се одигравале тамо не знамо, на истражним органима и финансијској полицији да поведе истрагу.

Што се тиче Михајловића, иако знамо где је Нова демократија била

свих ових година, надали смо се да ће се ухватити у коштац са криминалом и злоупотребима. С обзиром да овде има своју "Лутру" и још неколицину приватних фирми по иностранству, он очито није имао времена за то. То што смо последњих четири године имали 400 погинулих, 2.500 рањених, и педесет несталих, Михајловића није заинтересовало. Надам се да ће се најесен многе ствари искристалисати, народ већ разликује жито од кукоља.

Тражили смо да се укине озлоглашени ДБ и на име те службе формира једна агенција, јер је страх од власти данас још већи.

• Ви сте сада под суспензијом?

Од 5. јула, после штрајка, обавештен сам да сам суспендован с посла, да ми се одузима службени мобилни телефон и ауто, који сам добио као

председник синдиката. Против мене је покренут дисциплински поступак, са образложењем да сам учинио тежу повреду Устава и радних дужности. Због тога ми је мало нелогично да за грађанина Милошевића Устав не важи, а да се исти "дословце" примењује према неком Васићу. Забрањено ми је сада да уђем и у полицијски ресторан, а немам више право да станујем ни у полицијском хотелу, где сам иначе живео. Зато имамо подршку већине припадника МУП-а од Суботице до Бујановца, Међународне полицијске асоцијације, црногорских, хрватских и словеначких, немачких и француске полиције. Чланова овог синдиката има неколико хиљада, али не бих потенцирао, под новом "демократском" влашћу та бројка није за новину.

• Пошто Михајловић не ратује са мафијом, ко су његови потенцијални атентатори?

Многи наши чланови су на важним местима у ресору Државне безбедности и криминалистичке полиције, и они нису дошли до сличних индиција о атентату. А ми који радимо у полицији, нисмо "од јуче". Да нас је министар почаствовао разговором ми бисмо га радо упитали, јер то је он изјавио, а не ми.

• Као полицајац били сте 1999. године и на Косову. Како гледате на причу о гробницама и лешевима?

Не бих волео да истрчавам пре доношења икаквих резултата. Нисам за изласке у јавност са непровереним тезама, кад је реч о костима и лешевима, нарочито ако су у сврху убирања политичких поена. Чињеница је да је било злочина и с једне и друге стране, али је нелогично да ће неко шетати лешеве по Србији 300-500 километара да би нешто прикрио. Жалосно је и срамотно чинити нешто што нико од нас не тражи, али о томе ће време судити.

КАНЦЕЛАР БИНЂИЋ "АТЕРИРАО"

Ђинђићеве везе са његовим блиским пријатељем, некад шефом Државне безбедности, Јовицом Станишићем, датирају још од 1996. године. Протести организовани те зиме финансирао је делом и Суботић, који је преко Станишића проследио Ђинђићу 500 хиљада марака

То је коначно и одговор зашто Ђинђић у време масовног малтретирања опозиције никада није имао проблема с тајном полицијом, али и зашто је Ђинђић, након што је Мира Марковић због покоља породице Јашари на Косову Милошевића наговорила да се реши Станишића, изјавио да је то лоша вест која потврђује да тврдорукаши у Србији преузимају власт. Уз све то, везује се и име Вучелића који је најпре посредовао између Ђинђића и Станишића, а потом био "веза" Ђинђића и самог Милошевића.

Већ у то време Станишић је "проигравао" Ђинђића, наслућујући да би јед-

Веза:

Милорад Вучелић

ног дана могао профитирати њим, уколико се "преобрне" у новог српског лидера. Каква је, међутим, права природа односа између Ђинђића и дуванске мафије и у којој су мери они и данас повезани, може се само наслућивати.

Док се Михајловић из петних жила, вербално, бори против мафије, Ђинђић је донедавно "лебдео", ексклузивном Суботићевом "cessnom citation" а његов саветник Владимир Поповић Беба и даље вози Суботићев блиндирани "ауди С8".

"Кад сам пре два месеца изјавио да смо слабији од организованог криминала, мислио сам на то да је МУП слабији у погледу средстава којима располаже, финансијских и техничких. Ми возимо возила из "Заставиног" програма, а знате да они возе најновије спортске аутомобиле, ми имамо застареле ра-

дио-станице, они најмодерније, мислимо да имају и савремена средства за прислушкивање, праћење..." изјавио је Михајловић тврдећи да ће добити рат против мафијаша на слободи.

Да ли се у том, или контексту "судара" са Хагом може "оправдати" и недавни нестанак "човека без лица", Летије, који је оцењујући да би ускоро могао остати без Ђинђићеве заштите, недавно "испарио". Његовим путем ускоро ће кренути и Јовица Станишић, како се чује први на тајном хашком списку. Кад "крупко" почне да се одмотава, не знамо куда ће се запутити чувени маг Станко Суботић, што се Ђинђића тиче, он је "атерирао", за сада, на земљу.

НЕСТАНАК ЛЕГИЈЕ ЧОВЕКА БЕЗ ЛИЦА

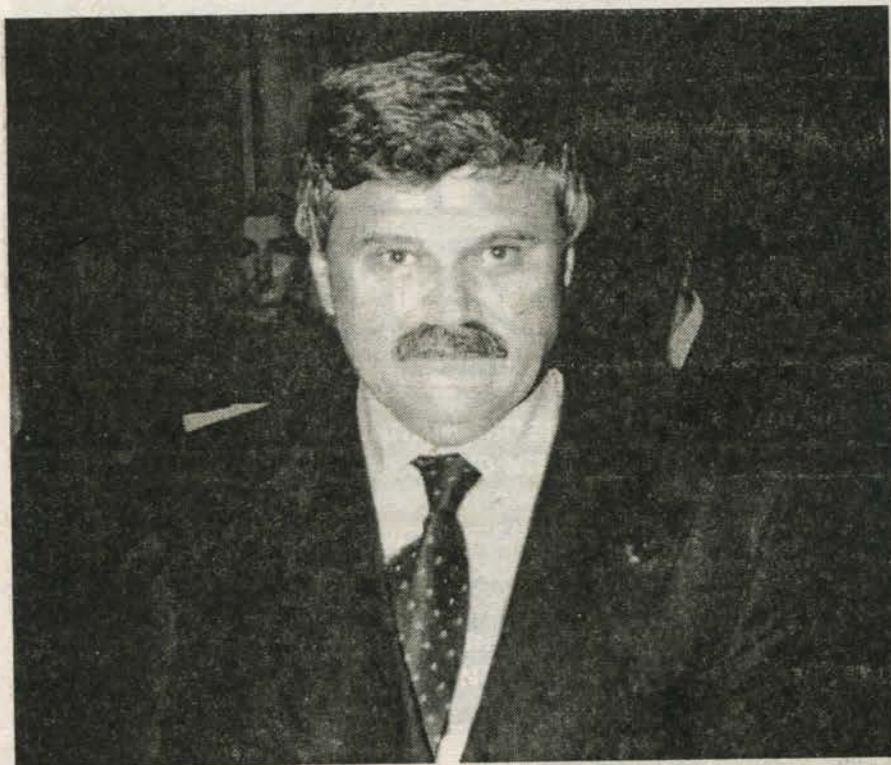
Смена Милорада Луковића Легије (37) са чела Јединице за специјалне операције и његово бекство, изазвали су прави потрес у овој контроверзној формацији ресора Државне безбедности Србије. Са њим је, како се незванично сазнаје, јединицу напустило и седамдесетак њему најоданијих командоса, а масакрирани леш једног припадника ЈСО-а пронађен је "негде у Београду". Легијина одлука да напусти земљу по многима је био знак да више не ужива безусловну заштиту Зорана Ђинђића

Када је средином јуна, због пуцњава у клубу "Бојан Ступица" Легија ухапшен, многи су поверовали да ће то бити дефинитиван крај легенде о "човеку без лица". На опште изненађење, иза решетака се задржао тек колико је било потребно да се испитају сви учесници и сведоци пуцњава на рођенданском слављу Цеце Ражнатовић. То је био други пут у року од два месеца (претходно је случај спа-

љивања дискотеке у Кули) да Легија индиректно буде поштеђен санкција због својих оружаних испада.

Овакав третман сада већ бившег команданта "црвених беретки", објашњава се наклоношћу коју је уживао код српског премијера Зорана Ђинђића и министра полиције Душана Михајловића. У својим јавним истуцима они нису штедели комплименте на Легијин рачун, оцењујући његово држање 5. октобра као пресудно за обарање режима

Слободана Милошевића.

Проблеми с Легијом и први знаци његове нервозе тумаче се захтевима Вука Драшковића да се као суизвршиоц агентата на Ибарској магистрали, октобра 1999. године, придружи у затвору Радету Марковићу. Ђинђић је тада одбацио могућност Легијине одговорности констатујући да је списак осумњичених - закључен. То је изазвало бурну Драшковићеву реакцију, који је Ђинђића назвао Легијиним заштитником.

Потом је уследио инцидент у "Ступици", хапшење, смењивање и мистериозно бекство, наводно преко Дрине, у

Пре десетак дана, у полицијским кулоарима прострујала је вест да је "негде у Београду" пронађен масакриран леш једног припадника ЈСО-а, познатог под надимком Прика. Иако је, како се тврди, полиција покренула истрагу, још увек се ћути о овом случају. Убијени припадник "црвених беретки", према неким тврдњама извора, био је пореклом из Крајине, а имао је вишегодишњи стаж у овој јединици. Претпоставља се да је био умешан у неке од звучних ликвидација у Београду, што је по многим и разлог његовог убиства.

Републику Српску. Легијина одлука да напусти земљу знак је да он више није био сигуран да и даље ужива безусловну заштиту премијера. Нарочито после све гласнијих тврдњи да је за њим показао интересовање и Хашки трибунал.

Да ли је то био и главни разлог који га је определио да се на извесно време склони на сигурно, остаје да се нагађа. Чињеница да је за њим, према незваничним информацијама, преко Дрине кренуло преко седамдесет припадника "црвених беретки", упућује на закључак да се Легијина нервоза, осим Ђинђића, пренела и на његове потчињене.

ЕНИГМА "БЕЗ ЛИЦА"

После Милорада Луковића Легије, за новог команданта ЈСО постављен много мање до сада познат Драган Маричић Гумар

Овај трећи по реду командант Црвених беретки, за разлику од његовог претходника како су неки медији истакли, нема криминалну прошлост. О новом заповеднику јединица специјалних снага, то је и једини податак који је презентирао јавности. А ко је заправо "Гумар"? Пореклом је из Крајине, а надимак је, кажу, понео по оцу, који је био вулканизер. Иначе, водио је извиђачку јединицу састављену од "жестоких момака", какви су били на пени у тим ратним годинама. Тада је у Крајини било мноштво таквих "летелица" одреда који, како се веровало, нису били ником посебно и директно потчињени, већ су деловали, наводно, као "слободни стрелци", па је официрски кадар Војске Југославије зазирао од таквих група, не желећи да им стане на црту.

У години пред пад Крајине од таквих локалних група у Книну је формирана специјална јединица МУП-а, такозвани "минђушари", кнински пандан Гумаревим момцима из Грачаца, који такође улазе у ту јединицу. Међутим, данас није тајна да је специјална јединица МУП-а Крајине била под командом Државне безбедности Србије (као и све остало у Крајини) и да је неке акције изводила у садејству са Црвеним береткама.

Њихов командант је тада био Франко Симатовић Френки (још један човек "без лица"), који је у Крајини, заједно са капетаном Драганом, замесити шеме специјалних јединица, чији су се припадници обучавали у кампу код села Брушка у Далмацији.

Знајући за претњу избијања ратних сукоба на Косову, после "Олује", МУП Србије се није решио ових момака.

До реинтеграције Источне Славоније у Хрватску, специјална јединица МУП-а Крајине била је стационирана на том подручју, а од тог тренутка већи

део ове јединице (део људи је напушта), и формално се прикључује Црвеним береткама, чија је база све до недавно била у Кули. Међу онима који су остали био је и Гумар, који, степенник по степену, напредује у хијерархији, тако да оне који га познају не изненађује превише ни његово постављање за команданта ЈСО.

Званичне наводе о њему, да нема "црних тачака" у биографији, треба узети крајње скептично. Чињеница да је био на челу једне такве контроверзне

јединице, говори супротно. Тим што је унутрашње функционисање и улога Црвених беретки за многе и дан-данас непознаница, не само за обичан свет, већ и за "обичне" припаднике полиције, који су на своје недодирљиве колеге гледали са немалом дозом страхопоштовања, и нагласком страха.

Под знаком питања је и каква ће, након најављене Михајловићеве реорганизације МУП-а Србије, бити улога тих јединица специјалне одбране?

УХАПСИЋУ ЋИЊИЋА!

Пре седам година Зоран Ћињић, Војислав Коштуница и Вук Драшковић потписом су се обавезали да ће пружити помоћ Независном синдикату полиције у намери да се створи моћна, потпуно професионална полиција, која ће штитити грађане. Доласком ДОС-а на власт, и Михајловића на чело полиције, који би у иоле правној државни био предмет истраге, МУП је задесила елементарна непогодна, каже легенда српског новинарства Милован Бркић

У оваквим условима, господин Васић је од мене, као угледног новинара, затражио техничку помоћ, да као портпарол афирмишем захтеве тог синдиката, кер сам помагао и раније, за време Радована Стојичића Баде, када су полицајци масовно добијали отказе, па су ми се обраћали за помоћ.

Што се тиче Михајловића, он је као Милошевићев сарадник и врли опозиционар претходних година опљачкао ову земљу, а сада покушава да амнестира своје саучеснике у том злочину. Одбио је да изврши 150 правоснажних одлука о враћању полицајаца на посао, што је, такође, кривично дело. Михајловића треба хитно сменити и ухапсити, али Влада, нажалост, нема такву намеру.

Српска влада се потпуно предала криминалу. Када падне ова влада, половина њених министара завршиће у затвору. Они то знају и зато журе да покраду што више.

Ћињић и његов шеф из сенке, Владимир Поповић Беба, свакодневно зову велика предузећа и траже рекет. Међународна заједница зна да се овде спроводи бескрупулозна пљачка и зато Србија неће добити помоћ док је на њеном челу Зоран Ћињић. Овде морају да прораде судови или да се опет уведе диктатура.

Међународна заједница неће дозволити завођење нове диктатуре у Србији, а и Ћињић је преслаб да би био диктатор.

Дубоко верујем у слободу и овако

бих се понашао и у концентрационом логору. Не разумем какав је то човек кад за две године није нашао времена да посети своју болесну мајку. То показује да је он без емоција, до крајности прорачунат тип.

Недавно ме Ћињић поменуо у неком интервјуу, али нисам проверавао о чему је реч, није ме интересовало. Као што сам ја прихватио ризик свог избора, Ћињић зна колико ризикује и сматрам да му је јасно да ће завршити у затвору. Створио је паралелне институције, као што је Биро за комуникације,

који запошљава неколико десетина његових људи, а са задатком ЕПП-а, да раде на његовој личној промоцији.

Испред премијера појављује се Чедо Јовановић, угледни београдски наркоман, човек који је са шест месеци радног стажа постао власник два стана, два блиндирана дипа и коња вредног триста хиљада марака. Чеду чува читаву булумену специјалаца из Шесте управе ДБ-а. По његовом лицу се види да је наркоман, о чему поседујем поуздане доказе. Знам где и од кога набавља дрогу.

Уз Ђинђића је и консиљере Беба, директор "Спектре". Он сваког дана зове новинаре и нуди марке за афирмативне текстове о Ђинђићу. Ја такву понуду нисам добио, али не би они то ни покушали, јер знају да нисам човек из њиховог естаблишмента.

Добијао сам разне предлоге за функције министра, начелника ДБ-а или портпарола МУП-а. Имам добре контакте са страним службама, богато искуство бављења истраживачким новинарством, добро познајем друштвено-политичку ситуацију у Србији.

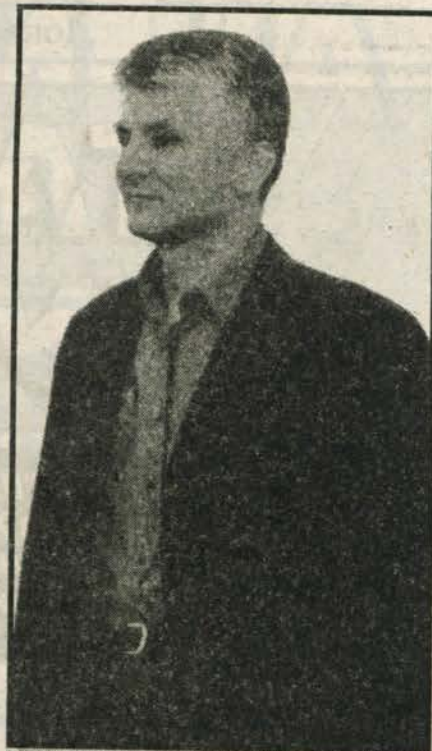
Пред истражитељима Трибунала први пут сам се појавио крајем марта 1999. године. Био је то врло храбар потез, мислио сам да нећу преживети повратак у Србију. Осећао сам се безнадежно, али успео сам да објасним природу сукоба на овим просторима и хијерархију одговорности у Србији, како би овај народ ослободио терета колективне кривице. Што се Милошевића тиче, не знам да ли ће жив дочекати крај суђења, али ће га највероватније осудити на неколико доживотних робија.

За време Милошевића мафија није била организована, постојало је неколико мафијашких гангова, а сада се формира права мафијашка организација, са једним центром моћи. Све конце у рукама, када је реч о мафији, данас држи Ђинђић, а за контакт са криминалцима задужен је Чеда Јовановић. Од једног високог функционера Демократске странке чуо сам да Чеда одлично сарађује са мафијом, савршено одрађује прљаве послове које нико други у странци не би прихватио. Страним службама доставио сам фотографије и снимке Ђинђићевих разговора са дилерима, шверцерима и познатим

крадљивцима аутомобила.

У Београду познајем сто хиљада људи, међу којима је пет хиљада полицајаца. Многи од њих располажу са поверљивим материјалима које ми уступају, јер сматрају да ћу наћи начина да то употребим и пласирам на правом месту. Већ крајем августа организовано демонстрације пред седиштем ДС-а, где ће доћи много људи чије чланске карте датирају из 1990. године.

Ђинђићу, очигледно, нема спаса. Ухапсићу га, макар побегао на Килимандаро. Ово је његов пут без повратка.

Међународна заједница зна да се овде спроводи бескрупуозна пљачка и зато Србија неће добити помоћ док је на њеном челу Зоран Ђинђић.

ТАНТЕ ЗА КУКУРИКУ

Ђинђићев интервју "Шпиглу", који је једино наишао на дочек код Бода Хомбаха у виду предлога да се "испоручилац" мора наградити за храброст очито је имао за циљ да замаскира право стање ствари.

Наиме, испорука Милошевића на Видовдан представља је, по речима актуелне власти, излазак из беде и реку долара која ће као награда за послушност "потећи" из целог света. У просјачком маниру, Лабус је испружио длан Бриселу, и обрадовани даром из Србије којим ће опрати грехе и злочине нанетим овом народу, шаком и капом су пристигла обећања, целих милијарду и триста милиона долара.

Осмеси су летели на све стране, али је, као и после сваке пијанке, буђење било мучно. Није прошло ни десетак дана кад се поводом баснословних пара огласио и Зоран Ђинђић, закукавши пред нацијом, као из каквог мамулука "догнајући" оно што је народ одавно скапирао. Није знао, каже, да ће највећи део те "помоћи" отићи на сервисирање постојећих дугова, и да се

на остатак (читај мрвице) мора чекати месецима, зашто је наводно крива администрација тих земаља, донатора.

Највећи миљеник Запада последњи је наводно сазнао оно што на овим просторима и врапци на грани знају да нигде на свету, камоли на Западу, нема пара за цабака. Тако ће им од "транше" Милошевића и перипетија везаних за оргије са Западом, кад ускоро "зглајзну" с власти, остати само подвала. А дотле ће сејати магле и привиде, како су они ето све учинили, али Запад не држи до речи, и пребацити лопту на туђу адресу.

Нису знали да Западу не гори баш под ногама да нам помаже, нису рачу-

нали с тим да Америка и остали доларски моћници нису постали то што јесу тако што су давали и поклањали, већ што су плъчкали и отимали. А и оно што су до сада шаком и капом дали је као у оној причи о зеленашу и глави шећера. С каматом или без, то ћемо по ко зна који пут платити.

ЛЕШИНАРИ НА СРПСКЕ ГЛАВЕ СКАНДАЛОЗНО!

◀ *У зайоченишћу
МУП-а и Ђинђића*

*"Оде глава за
бадава"*

◀ *КФОР: Срби задња
руја на свирали*

*Човићевом заслугом:
Косово и Србија
никад даље*

ПАКТ ДОС-а И НАТО-а

У близини планинског села Заваит на путу Србиње-Пљевља, виђени су шумски пожари. Изазвани су избацивањем запаљивих смеша из хеликоптера СФОР-а, а с циљем сужавања обруча око Караџића. Ово је само једна од вести које су последњих недеља "протутњале" медијима

У канцеларији СФОР-а, како неки преносе, телефон је звонио без престанка. На успаничено новинарско питање: "Да ли је тачно да се на Палама пуца" и "Да ли је почела акција хапшења Радована Караџића?" стизао је саркастичан одговор СФОР-оваца: "На Палама славе свадбу".

Тако новински написи о "блиском судару" британских САС-оваца и добро наоружаних Караџићевих "горских хајдука", како на Палама зову чуваре најтраженијег Србина, остају у домену шпекулација и магновања. Једино поуздано у овом тренутку је да место скривања Караџића није у Србији, јер је свестан да би и његова "глава" отишла у Хаг за шаку долара.

А причу око тога започели су заправо неодређени деманти НАТО званичника. Сензацију подгоричког листа "Дан" о 10 мртвих и два рањена британска специјалца, британски "Обзервер" свео је само на рањене, и последицу "случајног сусрета" страних војника и Радованових чувара у шумама на двомеђи БиХ и Црне Горе. "Обзерверова" врло озбиљна тврдња да је акција проналажења и хапшења још у току, резултирала је правом лавином измишљотина.

Тога понедељка Караџића су хапсили свака два сата! Најпре је из "најпоузданијих могућих извора" процурело да је Караџића негде око Трнова дочекала и ухапсила федерална полиција. Потом је речено да су неки страни новинари помешали федералну полицију и Државну граничну службу, која је то "сигурно урадила на граничном прелазу Шћепан-поље". Након два сата однекуд је стигла нова информација према којој је дошло до отвореног

На Палама се ових дана могу видети готово сви ранији Радованови пратиоци, што не значи да су на годишњем одмору или да им је шеф негде у близини, већ да је Караџић променио људе који га обезбеђују!

обрачуна у коме су Караџић и цела његова пратња убијени, као и да је страдало на десетине страних војника. "Поуздани извори" још су тврдили да је болница у Србињу испражњена и претворена у прихватилиште за мртве и ране.

Последња у низу "бомби" експлодирала је предвече тог понедељка: Караџић је био ухваћен, стрпан у СФОР-ов хеликоптер, који је оборен пројектилом са југословенске стране границе. Е сад, била је дилема да ли је пројектил испалила Југословенска војска или "одлично наоружана преостала Караџићева пратња", али је, тврдили су "обавештени", све снимала и приказала нека телевизија чије име нико није успео да запамти.

Једино што је у свим овим причама заиста тачно и може се проверити на терену, јесте чињеница да НАТО у последњих десетак дана отворено и интензивније него икад трага за информацијама о местима на којима се крије Радован Караџић. Интензивно се, и на копну и из ваздуха, хеликоптерима и "аваксима", прочешљава терен источне Босне и северне Црне Горе, прате чланови Караџићеве породице и сви који су било када имали било какве везе с њим. Пресрећу се и испитују мештани најудаљенијих села у општинама Пале, Калиновик, Србиње, Вишеград, Гацко и Требиње.

НАТО-ова војна вежба, у којој је ангажовано више од 2.000 војника и на десетине борбених хеликоптера, није "случајно" отпочела. Шифровани на-

зив операције је "Кербер" (Церберус), што говори о репутацији и третману који у главама СФОР-ових команданата има бивши председник Републике Српске, јер се акција проналажења и хапшења "чуvara пакла" у НАТО-крugовима одувек сматрала тешком и врхунски опасном мисијом.

Савезника у прикупљању информација НАТО је у потпуности добио у властима у Београду. Државна безбедност Србије је три дана заредом у Београду на информативне разговоре приводила првог Караџићевог пратиоца Драгана Бојића. Ти "разговори" трајали су по читав дан, а ДБ-овце је занимало све: како изгледа Караџић, колико га људи чува, која су му последња скровишта, којим путевима се кре-

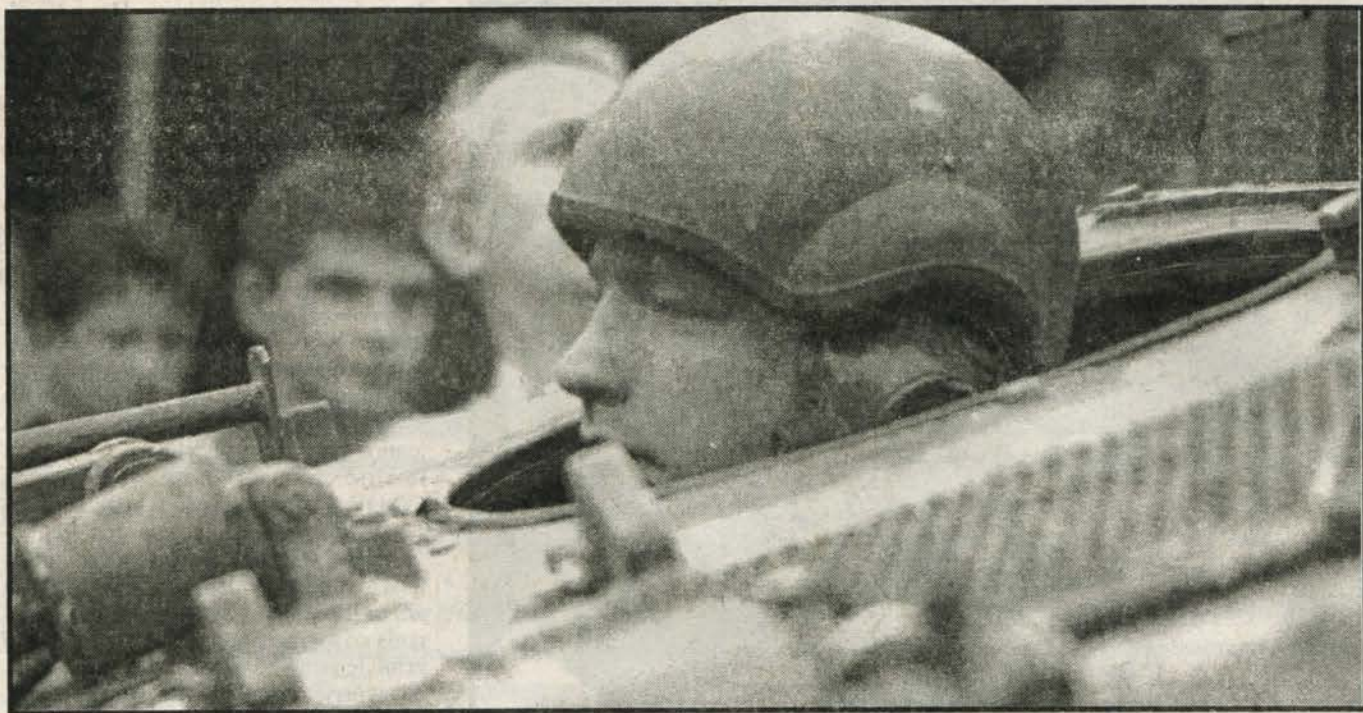
ће до њих, и ко му је веза. Иако Бојић није могао ни знати одговоре на ова питања, привођење је било сигнал да сви људи блиски Караџићу, укључујући и његовог сина који је ових дана на Палама, схвате да је Београд постао "опасно место по најтраженију српску главу". Тако да је Ђинђићеву поруку - "кад може Милошевић, могу и сви остали", Караџић схватио.

На Палама се ових дана могу видети и готово сви ранији Радованови пратиоци, што не значи да су на годишњем одмору или да им је шеф негде у близини, већ да је Караџић променио људе који га обезбеђују! Разлог је врло једноставан: сви људи из његове раније пратње сувише су познати војницима СФОР-а, што доказује и повећан број НАТО-дипова, који и дању и ноћу "лешинаре" Палама. Бившим Караџићевим телохранитељима прати се сваки корак, прислушкују телефони и проверава ко им све и када долази у кућу или стан. Једнога од њих СФОР је усред дана испитивао три сата на радном месту.

Бивше Караџићеве пратиоце цела та ситуација нервира, што понекад доводи и до прилично напетих ситуација, нарочито када СФОР-ови војници одлуче да свој посао раде и у сеоским кафанама. Пиће тада не прија ни једнима ни другима.

СФОР-ови војници на врелом летњем сунцу расхлађују се и на други начин. Двојица Француза поред ципа паркираног на једној раскрсници прскала су се воденим пиштољима. Смешна, али и илустративна сцена: свесни су да им на Палама друго оружје неће требати јер се прстима једне руке броје људи који у сваком тренутку знају где је Караџић. Његова породица сигурно не зна где је, а један његов дугогодишњи пријатељ каже да се Радован већ дуго никоме није јавио телефоном и да "све контакте обавља путем писма или лично, на местима које он одреди" и додаје да Караџића није видео "пуне две године".

Тврдње неких медија "да је Радован обријао главу и да се креће обучен у свештеничку мантију", назива бесмислицом. "Да ли сте некад видели православног свештеника обријане главе? Било би много логичније да су написали да је Радован пустио и косу и браду, ако су већ хтели да га преруше у свештеника. Бар толико знам о њему - он не би мењао лични изглед и не би се крио иза мантије јер и сувише поштује свештенике и цркву", истиче Караџићев пријатељ.

Ову констатацију потврђује и последње Караџићево писмо које је било доступно јавности. Оно представља одбрану Српске православне цркве од оптужби да је аминувала српске злочине почињене у протеклом рату, упућено је патријарху Павлу и сведочи да је Караџићу стало да задржи добре односе са црквом.

У одговору на питање где се крије бивши председник Републике Српске никако не треба заобићи неприступачно подручје северне Црне Горе, где је Караџић рођен и где локалну власт чврсто држи СНП Предрага Булатовића, партија која је и по цену рушења југословенске Владе одбила да гласа за Закон о сарадњи са Хагом.

Сем тога, пољуљана позиција у којој се тренутно налази Мило Ђукановић оставља сасвим довољно разлога да се верује да његова полиција, без обзира на последња саопштења, по мишљењу многих, не би предузела било какву акцију против Караџића.

С друге стране, отвореност црногорских власти према међународном фактору представља и велики ризик за Караџића, који, због интензивираних активности СФОР-а у целом региону,

није више у могућности да често мења места боравка. Акцију хапшења ни на територији БиХ не би изводиле бројне јединице СФОР-а, чије се активности лако прате, већ мале, добро обучене групе командоса, које би се, ипак, много слободније кретале у Црној Гори него на територији Републике Српске.

Што се тиче Републике Српске, чак и кад би Иванић пружио уверљиве доказе да се Караџић не налази на територији овог ентитета, то у данима који долазе не би много помогло. Без обзира на то што се ниједна српска политичка партија није изјаснила против усвајања Закона о сарадњи с Хашким трибуналом, стављање Караџића и осталих оптужених ван Закона биће тешка одлука, коју ће још теже бити

реализовати. Ваљда и зато премијер Младен Иванић, сваки пут кад се помене хапшење оптужених, истиче "одговорност међународне заједнице", што би, у слободном преводу значило: ухапсите га ви, ако можете.

И власти Републике Српске и НАТО знају да је време врло битан фактор целе ове приче. Према најавама, Закон о сарадњи са Хашким трибуналом неће моћи бити усвојен пре септембра, што је за НАТО и сувише много времена за чекање, јер нису сигурни у даље потезе власти Републике Српске. Јесен и зиме у Босни нису време за извођење било каквих акција, а у пролеће идуће године политичке коцкице у Србији и Републици Српској, могу бити сасвим другачије сложене.

ВУКИЋ - ЗАТОЧЕНИК МУП-А И БИНЂИЋА

Ни у овим спарним данима истражиоци Хашког трибунала не посустају у "истеривању" правде. Напротив, оснажени недавном подршком србијанске владе и Ђинђића, у тој мери су интензивирали притиске да су само током прошле недеље привели на саслушање 34 особе

Позиви су, како сазнајемо, адресирани на још најмење двадесет лица, сведока, али и оптужених, који су се последњих година налазили у Србији

Један од таквих је и ратни шеф бањалучке полиције, Стојан Жупљанин, чију је запечаћену оптужницу Карла дел Понте обелоданила прошле недеље. Међутим, као стари полицијски "лисац", Жупљанин је прозreo да је и његова "глава" претворена у зелену доларску новчаницу, па се, захваљујући својим давнашњим везама у МУП-у, "склонио" из Србије. Мање "сналажљив" био је др Ра-

дислав Вукић, који није благовремено схватио премијерове намере, па се сад, кажу, налази у класичном кућном притвору.

Како сазнајемо, његово боравиште у Београду је под строгом присмотром МУП-а Србије, не излази на улице, нити у "Мажестик" где је редовно свраћао. Вукићево ограничење кретања и потпуна изолација у којој се налази, објашњавају се Ђинђићевом решено-

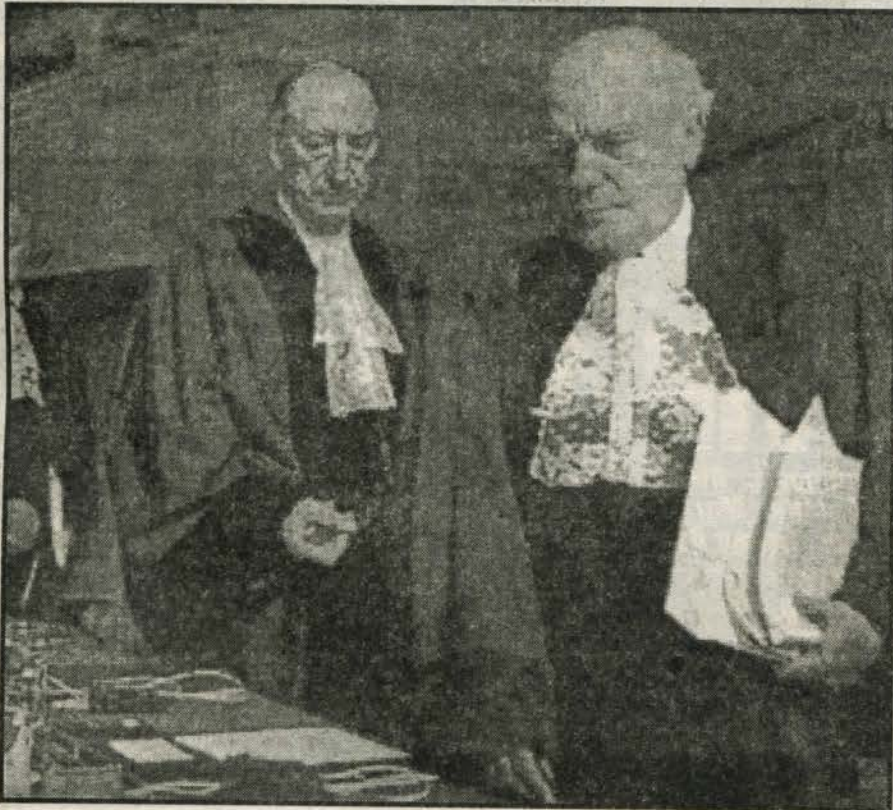
шћу да га не "испусти", да као Жупљанин "испари" из Србије. Иначе, хапшењем Купрешанина, Жупљанина и Вукића, Хашки трибунал комплетирао би оптужницу Талић-Брђанин који су, по Дел Понтовој, цивилни лидери АП Крајина, и од неспорног значаја.

Шта се, међутим, догађа са Мартићем, Милетом Мркшићем и Душаном Кнежевићем, о којима се (како је БЕТА пренела "киднаповани" у Новом Саду) шпекулисало да су недавно ухапшени у Србији, још увек не зна. Наиме, уочи Донаторске конференције процедурала је вест да су као "резерва" Милошевићу (уколико се искомпликује ситуација) потенцијални кандидати за испоруку били њих тројица.

Да се Милошевићево изручење искомпликовало због неслагања око доношења Закона, а потом Уредбе, ова "тројка" би, како сазнајемо, летела у Хаг као знак "добре воље" "демократске" власти у Београду.

Требали су да послуже као потврда да изјаве о сарадњи нису пуко "продавање магле", као доказ да Београд хоће да сарађује са Хагом.

Тако је ова "тројка" из Београда пребачена у Тузлу, где су, како се чује,

“Породици Радована Караџића не пада на памет да се пресели у Канаду, реч је о најобичнијој манипулацији федералне штампе”, одговорио је ових дана један Караџићев пријатељ на тврдње неких сарајевских гласила да је Љиљана Зеленовић, супруга Караџића, купила стан у Ифингтону, градској четврти Торонта. Како наводе извори сарајевских гласила, Караџић управо намерава да потражи “склониште” у тој земљи.

интензивно размишља о добровољној предаји Хагу. До Милошевићевог изручења живео је у кући на Кошутњаку где су га ретки пролазници виђали како се бави повртарским радовима у својој бајшти. Али, након хапшења Милошевића, кад је (ваљда као и Дел Понте) појмио Ђинђићеву шићардијску “пасију”, одмах је напустио Београд, и у тој кући данас нико не борави.

Најтраженија српска глава, Караџић, око кога се стекао обруч и диза-ла прашина последњих дана, “хајдучи” негде између Рудог, Чајничка, Вишеграда и Фоче. Његова жена и кћерка више нису у породичној кући на Палама, коју шијуни НАТО-а надзиру сваког трена, а телевизијска станица ТВ Асра, која је некада припадала Караџићу, већ је продата. У кући у Никшићу, његова 78-осмогодишња мајка након три инфаркта са цигаром у устима каже: “Драже би ми било да се мој Радован убије него да жив оде у Хаг”.

Мартића због тешке болести (карцинома) “разрешили” путовања до Хага. Шта се догодило са осталом двојицом, још увек се нагађа. По неким изворима, Мркшић је у Тузли, а Кнежевић је већ одавно стигао у Хаг и налази се на првом спрату притворне јединице у Шевенингтену. Хаг поводом овога још није издао никакво саопштење, али њихови чланови породице тврде да их нема, па нема. Иако се Мркшић овог месеца није појавио ни да подигне месечну кирију од станара коме је изнајмио стан у Београду, о томе где су “испарили” Кнежевић и Мркшић за сада нема никаквих информација, ни потврда, ни деманга.

Што се тиче генерала Младића, он, по речима његовог блиског сарадника,

Wanted by
Interpol

SPISAK SVIH 16 ZA HAG

✓ *Slobodan Milošević, Milan Milutinović, Nikola Šainović, Dragoljub Ojdanić, Vlastimir Đukić, Radovan Karadžić, Ratko Mladić, Milan Martić, Mile Mrkšić, Miroslav Radić, Veselin Slijvančanin, Ivica Rajić, Ranko Česić, Predrag Banović, Nenad Banović i Duško (ili Dušan) Knežević*

ЋИНЋИЋЕВА ИЗЈАВА ЈЕ КАТАСТРОФАЛНА

"Шта он има са мном да полемише, и нема шта он са нама да прича. Оно што је политичка одлука има да је спроведе ако му се не свиди нека оде", оштро ће "маршал" Човић у својој поруци ВЈ и генералу Павковићу. "Војска је извршна установа, надлежна да спроводи одлуке савезне државе, дакле председник државе одговара у име војске, каже генерал пуковник Милен Симић. Тиме се повлачи црта између опште знане "одговорности" војске, и оних који су очито презупчили у својим овлашћењима. Па се, у све гласнијој кампањи против војног врха, лако препознаје режија оних који би да и војску узму под своје. Тампон зона је до повраћаја војске осим КВОР-а, била и под контролом наших снага МУП-а, који по речима генерала Павковића, нису били у стању да спрече продор терориста у том делу?"

МУП је имао задатак да контролише ту зону, међутим вероватно није извршена правилна процена колико треба снага, и можда се није рачунало на толику бескрупулозност терориста. Имали смо ситуацију да су терористи у Прешеви и Бујановцу контролисали комплетан тај појас, а наша војска и МУП су били на задњој граници зоне безбедности.

• Резолуција 1244 предвиђа повратак Војске Југославије и на Косово и Метохију?

Да, војске и МУП-а, са задатком да контролишу границу, штите неалбанско становништво, и културно-историјске споменике. Ми смо још прошле године за то формирали јединицу Трећи одред специјалне намене, професионалаца који су у сваком тренутку спремни да крену са извршавањем задатка. Потребно је да међународна заједница да зелено светло. С обзиром да смо показали висок професионализам у запоседању копнене зоне безбедно-

сти, очекујемо да државно руководство што пре то регулише.

• Америчка "авак" технологија није успела да пронађе ниједну масовну гробницу, како је то неким Србима пошло за руком, и о којим лешевима је реч?

Не знам шта је "авак" истраживао на територији Републике Србије, са тим подацима је изашао МУП, и на њима је да то кроз истрагу докажу. Дакле да покажу да ту стварно постоје лешеве, да су то жртве злочина, да пронађу извршиоце, да нађу саучеснике и да покрену поступак против конкретних људи за конкретне злочине.

Војска као што смо казали о томе не зна ништа.

• Утисак је да неки челници МУП-а раде против Војска Југославије?

Војску можете да волите, не волите, пените, нецените, то је индивидуална ствар сваког појединца, и политичке личности из власти. Одлучно смо демантовали тврдњу МУП-а, да смо ми, под условом да се докаже стварно по-

стојање, знали нешто о тим злочинима, и покушају њиховог прикривања.

• Наредбе које се односе на асанацију терена, по речима генерала Лазаревића нису смеле бити обелодањене?

Сама асанација терена није никаква тајна, јер је подвргнута прописима. Али генерал Лазаревић је као командант Приштинског корпуса издавао наредбе о асанацији, које су конкретне, директне, имају носиоце, извршиоце, имена, поступке, и оне су степеноване војном тајном. Према томе, објављивање тајних војних докумената није дозвољено у средствима информисања све док се не скине степен тајности са њих, а о томе одлучује војска.

Према томе, онај који је то објавио мора бити свестан и своје одговорности, у поступку који се спроводи пред војним судовима, и који ће утврдити колика је штета нанета војсци.

• У "трвењима" између војске и Човића, о којима се доста говори у медијима, помиње се име Нисолава Крстића, који по речима

Павковића није слушао његова, већ наређења Човића?

Ако Крстић неко наређење није извршио или га није извршио до краја, то најбоље зна Павковић, као начелник генералштаба јер му је он директно наређивао, и то је онда сигурно тачно.

Очито је један медијски притисак на Војску Југославије. Кампања се води на различите начине, и усмерена је према неким личностима углавном војног врха, како су га неки дефинисали, али и према неким другим особама, јединицама, кроз одређене поступке. Нама је битно мишљење грађана, а сва истраживања показују да су они то уочили, и војска не би да улази у такве полемике.

• Да ли је војска била обавезна да испити уставни поредак, односно да се супротстави испоруци Милошевића Хагу, до коначне одлуке Уставног суда?

То је клаузула Устава, и то јесте обавеза Војске Југославије. Али војска не процењује када је угрожен уставни поредак, нити по том питању може аутономно да делује. Јер такву процену даје Савезна скупштина и председник Југославије.

• Након Милошевића на реду је и изручење најбољих, најоданијих старешина Војске Југославије. Колико то обесмишљава само њено постојање. Није ли тиме Војска Југославије само скуп украс на реверу постојеће државе?

Ми такве податке немамо. Сматрамо да смо све оне који су се огрешили о правила понашања на ратишту извели пред суд, и до данас је то 183 људи.

Сваки покушај оптужби војске или њених припадника, који излази из наших правних оквира, био би деградација Војске Југославије. Не би се допало ни нама ни народу. А да није украс на реверу ни државе, нити државника, ако сте на то мислили, војска је демонстрирајући једну мазохистичку моралност то показала 1999. године

• Постоји информација да је Милошевић пребачен пекарским комбијем, путем "Братства и јединства", како би се избегла контрола Војске Југославије?

Путеве на територији у унутрашњости и граничне прелазе контролише МУП. Ми о томе којим је средством пребачен не знамо ништа.

• Шта мислите о Ђинђићевој изјави на немачкој телевизији, да је војска покушала да спречи испоруку Милошевића, и да је он био спреман да се супротстави уз помоћ МУП-а?

То би била катастрофа. Крвопролиће између војске и полиције истог народа, било би катастрофа понављам, по народ и државу. И ја такву ситуацију не могу ни да замислим.

ЛОШИ МОМЦИ И ДОБРА ДЕВОЈКА

Носиоци стварне политичке моћи у Београду - Ђинђић и већински њему подређен део ДОС-а - можда су се надали да ће предајом себи обезбедити статус вазала спољних ментора. Са Запада ни толико им није пружено, јер Западу су Срби потребнији као монета за поткусуривање него као послушни партнери. Зато је у Бриселу тако грубо и видљиво одбијена ма каква озбиљна финансијска помоћ

Вазалски однос, наиме, подразумева и извесан степен заштите неких националних и државних интереса подређене стране, а то ће Србији и даље бити ускраћено. Ђинђић и друштво, пак, могу да буду само сатрапи, беспоговорни извршиоци који не могу ни да се претварају да на ма шта имају права, већ морају бити захвални за оно што им се и ако им се додели. Тако да се повратак Срба у заједницу европских народа, уз очување самопоштовања, одгађа у недоглед.

Сједињене Америчке Државе су инвестирале знатна средства у разне опозиционе странке (конкретно у све странке ДОС-а сем ДСС), не са намером да Милошевића руше, већ да га ослабе, а опозицију држе на ланцу. Зато су током избора стално пуштали у оптицај информације о томе колико су пара уложили у тобожњу демократизацију Србије, што је са страница "Вашингтон Поста" ишло право у вести РТС и билтене Танјуга. Милошевићев опстанак би им знатно поједноставио наставак политике зацртане још у вре-

ме администрације Буша-старијег. У том смислу постојала је разлика између стратегије Вашингтона и већине земаља Европске уније, при чему је једнима и другима Ђинђић од почетка био кључни играч. Комично је слушати приче лаика о томе како је он тобоже немачки човек: он је човек свакога ко му омогућава да оствари своју незајажљиву глад за влашћу и новцем, а Вашингтон може много више да понуди од Бона.

И Ђинђић и његови спољни ментори имали су заједнички циљ: да Коштуницу искористе као "овна" за разваљивање капије замка, да би се потом на његовим скутима увукли у тврђаву и завладали њоме - а притом њега задржали као чисто номиналну фигуру током транзиције. По покерашкој аналогiji једног вашингтонског аналитичара, "да би остварио своје циљеве Ђинђић је морао да Коштуници подели ројал флеш у јулу 2000, да би му одмах после 5. октобра те карте одузимао једну по једну". Изнутра то је значило успостављање контроле над свим

кључним институцијама, пре свега медијима и токовима новца, путем тобоже спонтаних кризних штабова.

ДОС је требао бити распуштен у новембру

У првој фази (5. октобар-23. децембар 2000) Ђинђић је рачунао на чињеницу да је у хаотичним данима после Милошевићевог пада једина функционисућа институција била Кошћуничина. Уместо да тежи ограничавању функција председника СР Југославије, Ђинђић му је врло лукаво препустио да се бави решавањем стотина проблема великих и малих, да се троши радним данима од по 15-16 сати, док је ДС са својим савезницима настављала марш кроз институције.

Није му допустио, међутим, да утиче на битна кадровска решења у том кључном периоду. Тако је већ крајем октобра Ђинђић имао медије и битне институције у рукама. Међутим, он тада још није својој растућој моћи обезбедио институционалну основу. Зато му је било потребно да приволи Кошћуницу да ДОС очува за скупштинске изборе у Србији 23. децембра, што му је био једини начин да се дочепа моћног премијерског положаја. Било би сасвим логично да је ДОС распуштен почетком новембра, након што је испунио улогу због које је и основан: рушење Милошевића.

У његовом саставу је било толико разнородних, несравњивих личности и странака, да је њихово остајање на окупу за изборе у Србији вукло очигледну опасност да људи дубиозних опредељења, попут Чанка, Кораћа, Батића итд., добију моћ несразмерну њиховој стварној тежини и подршци у народу.

Кошћуничина одлука о судбини ДОС-а пред изборе у Србији био је критичан тренутак како за Ђинђића,

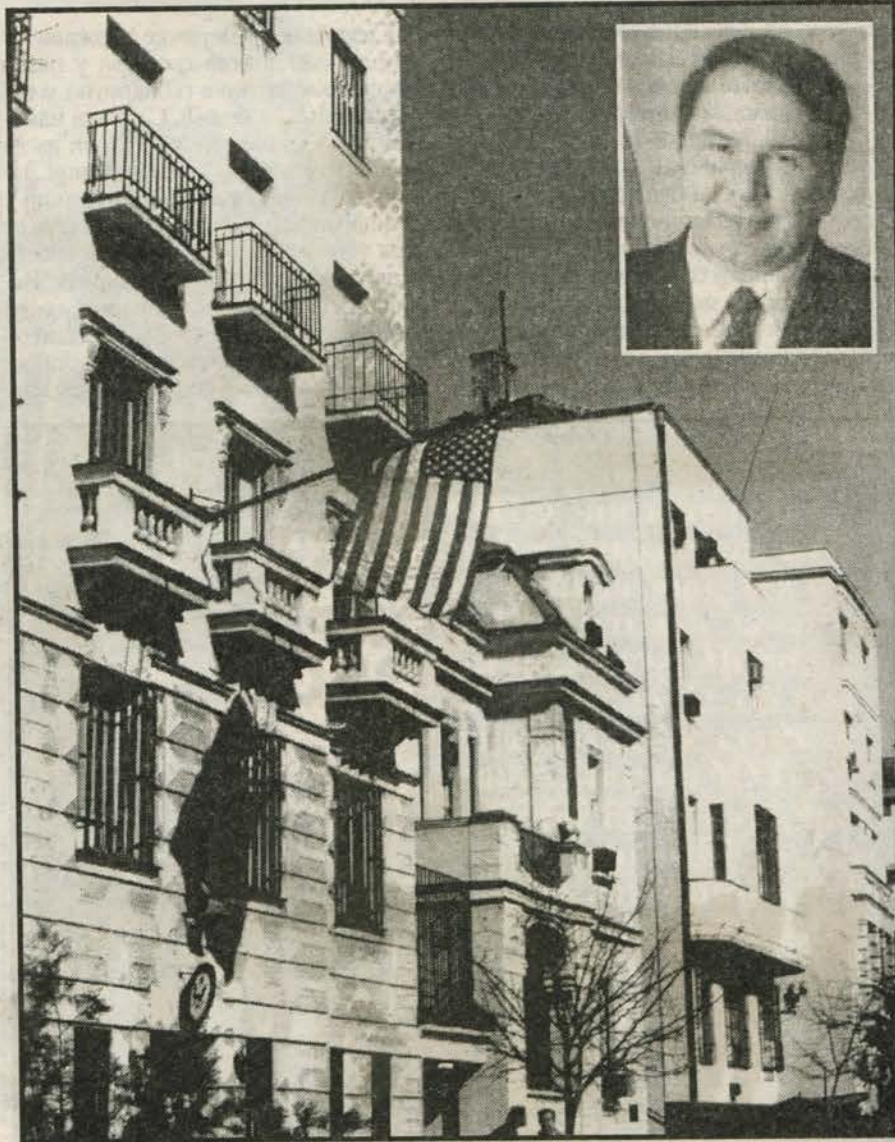
тако и за његове стране менторе: и једни и други страховали су да Кошћуница и ДСС не одлуче да је дошло време да се свака странка засебно подвргне

тесту изборне снаге. Зато је споља вршен притисак да се коалиција очува, тобоже у име лакше реинтеграције у свет. Кошћуничин пристанак да се на децембарске изборе ипак иде са заједничком листом ДОС-а, представљао је, по мишљењу његових најближих личних и страначких пријатеља, огромну грешку чије последице тек сада сноси народ.

Свилановића окружују Хрвати и комунисти

Кад су децембарски избори били готови започела је друга фаза Ђинђићевог плана (23. децембар 2000-28. јуни 2001), а кључна тачка те друге фазе била је успостављање његове контроле над српском полицијом и службом државне безбедности. У тој фази ДОС-овци су нагло почели да руше Кошћуничин ауторитет, да доносе одлуке без икаквих консултација са њим, да га стављају пред свршене чинове.

Тест су направили још у новембру са избором Милана Протића за амбасадора у САД, о чему је Кошћуница само обавештен током посете Хиланда-

ру. Када је уз извесно роптање прогутао ту горку пилулу, клика Горана Свилановића из Форума за међународне односе Грађанског савеза Србије, коју чини тврдо језгро старих комунистичких кадрова из Титовог времена - Војин Димитријевић и бивше дипломате СФРЈ Живорад Ковачевић, Миливоје Максић, Илија Ђукић и Милан Шаховић - имала је отворен терен да приступи кројењу кадрове структуре Савезног министарства иностраних послова.

Њихова политика се показала за српске националне интересе катастрофалном. ГСС, та мини-странка безграничне оданости свему западном, прерасла је у досовски ЈУЛ. Наведени кадрови су успон доживели под бившим министрима спољних послова СФРЈ Јосипом Врховцем и Будимиром Лончаром. Њихови повереници, Ватрослав Векарић и Владимир Вареш, такође Хрвати, сада су део Свилановићевог најужег круга; Вареш је нови начелник Дирекције за анализу и планирање СМПП-а, где му долазе сви телеграми из амбасада у свету, тако да неке стране службе комотно могу да затворе своје београдске експозитуре.

Исти Свилановићев круг је за амбасадора СР Југославије у Љубљани поставио свог сународника Иву Вишковића, у Будимпешти Дејана Јанцу, добили су Париз, Лисабон и Софију, блокирали Бојовића за Ватикан, у УНЕСКО су послали Титовог агента из УН Драгољуба Најмана, а у Бечу су поставили Михајла Ковача, бившег главног и одговорног уредника органа СКЈ Комунист.

За амбасадора у УН поставили су сина Милана Шаховића, Дејана, чиновника аустралијске амбасаде у Београду. Скандалозно је да се ниједно од ових именована није нашло пред Одбором за спољна питања ни Савезне

ни Републичке скупштине, као што се то ради у свим демократским земљама.

Скривали су чињеницу да испоруке Милошевића Хагу неће бити крај српске Голготе, већ гаранција њеног наставка у недоглед. Наравно, он ће бити проглашен кривим за геноцид, етничко чишћење, злочине против човечности и све остало шта већ Дел Понте и компанија реше да му прикаче.

После пресуде са закашњењем ће нам бити саопштено да даља реинтеграција Србије у међународну заједницу изискује да се Срби суоче са злоделима у којима су били колективни саучесници под Милошевићем, да их признају и да се јавно покају због њих. Србија ће бити дужна да плати одштету жртвама геноцида и етничког чишћења, а укупни збир тих захтева врло брзо ће премашити тренутни спољни дуг СР Југославији, о неким донацијама да не говоримо.

О спремности Срба да прихвате колективну кривицу и плате све шта се тражи биће доказ преваспитаности. Свако колебање или одбијање биће доказ да нисмо зрели за реинтеграцију.

Изручење Милошевића значи да ће он избећи једини прави суд који је надлежан за његов случај, а то је суд српског народа за велеиздају, за продају територија, за гажење националних интереса, да о убиствима, злоупотребама положаја, проневерима и корупцији не говоримо.

То није био циљ ни Запада ни његових београдских помагача, листом преобучених комуниста или новолевицара франкфуртске школе. Чином изручења су прихватили тезу о суштински бенигној улози тзв. међународне заједнице на простору бивше Југосла-

вије током протекле деценије. Поврх тога, тиме је Влада Србије имплицитно прихватила дијагнозу српског проблема као првенствено унутрашње болести политичког и друштвеног бића нације. Инструментализација правне одмазде, оличена у Хашком трибуналу, само ће да одложи оздрављење.

У трећој фази поткопавања Кошћунице, која је у току од Видовданског државног удара, српски народ бива гурнут у етички бездан без председавања, јер противно свом убеђењу, непоштено, лажно, мора да прихвата хашку причу зарад мистичне новчане милостије. Повиновање Хагу мерено изручењем Милошевића, на кратко ће повисити спољашњи рејтинг Ђинђића.

Десет месеци после Милошевићевог пада није више пет до дванаест, већ пет после дванаест да се ДОС-овска злокобна фарса разбије једном за свуда.

МИЛОШЕВИЋ – БЕСРАМНО ПРОДАТ

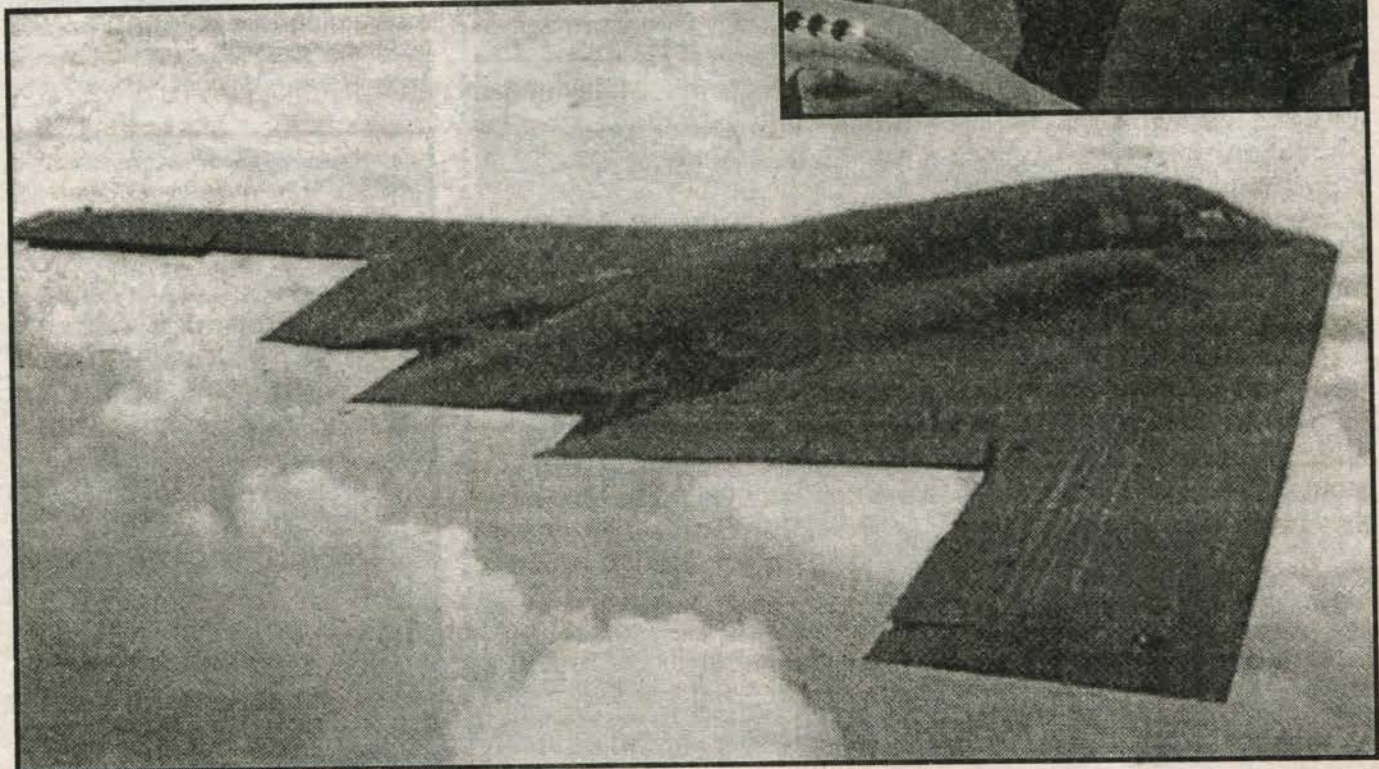
Свима онима који се залажу за веродостојан и непристрасан систем међународне правде, неокаљан манипулацијама великих сила, начин на који је Слободан Милошевић стигао у Хаг мора да изазива нелагодност, каже лондонски коментатор

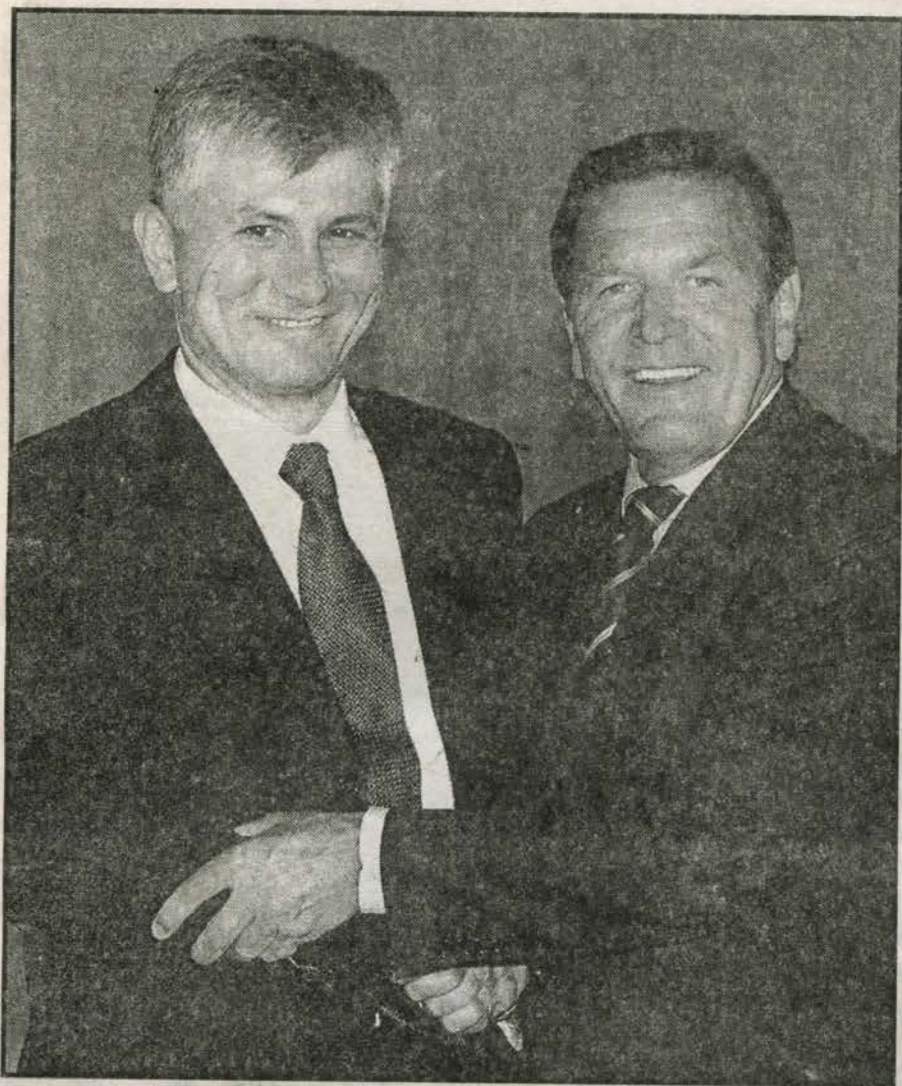
Човек који је дуго клеветан као београдски касапин или чак квази нацистички диктатор, упркос својих редовних изборних победа – већ је осуђен на суду западног јавног мњења, не само поводом оптужби за ратне злочине са којима је сада суочен, већ за деценије убијања на Балкану.

Милошевић је бесрамно купљен за милијарду и 300 милиона долара помоћи земљи разореној санкцијама и бомбама НАТО-а, од владе која је погазила пресуду сопственог Уставног суда када је увидела да у парламенту никада неће добити подршку за тај потез. Вероватно је то разлог зашто је немачки канцелар Герхард Шредер тај новац описао као "дивиденде за демократију".

Присталице Хашког трибунала тврде да није битно то што су Милошевића практично киднаповале земље које себе воле да описују као међународну заједницу, јер је то била цена која се морала платити како би правда била задовољена.

Притом, изгледа не могу да схвате, каже "Гардијанов" коментатор, да се Трибунал никако не може сматрати истински независним судом. Иако су га номинално успоставиле Уједињене нације, Хашки суд је чедо бившег америчког државног се-

кретара Медлин Олбрајт, продужена судска рука НАТО на Балкану.

Суд сам подиже оптужнице о којима доноси пресуде, прихвата гласине као

доказе. Особље суда постављају оне исте земље које су предводиле нападе на Југославију, нападе који нису имали подршку УН, те су стога били илегални,

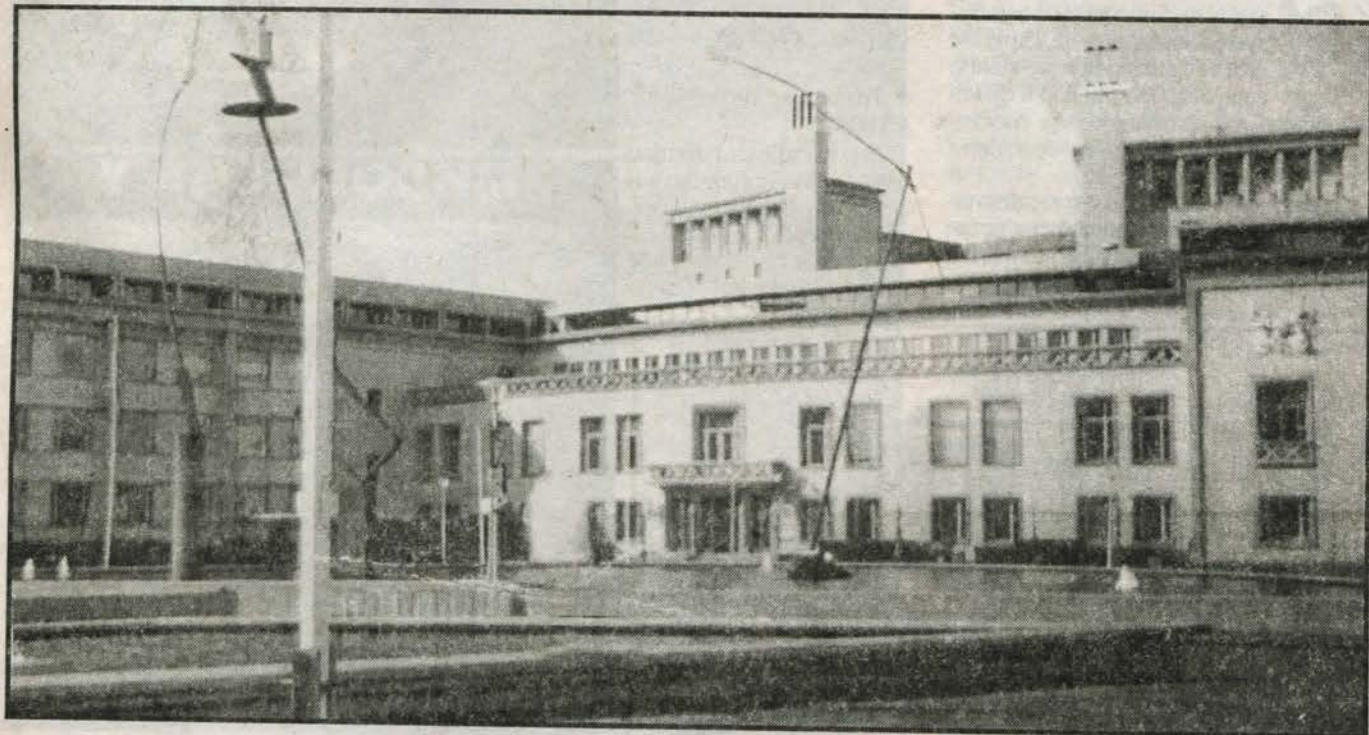

па су и сами предмет оптужби за ратне злочине.

Надати се да ће се Трибунал у случају Милошевића уздигнути изнад политике значи свесно занемаривати досадашња искуства. Суд то не може да уради јер је политичка творевина.

Јасно је да Милошевић дели политичку одговорност за распад бивше Југославије својим угађањем разбојничком национализму. И, ако се нађу докази који ће га непосредно повезати са убиствима и прогонима, та одговорност ће такође бити и злочин.

Али, за будућност Југославије далеко боље би било када би се докази против њега износили на суду у Београду. Његово суђење у Хагу биће у Србији, и шире, виђено пре као демонстрација силе него правде," закључује угледни британски лист.

ЛЕШИНАР БЛАНУША

На књигу су само Милошевић и његова породица могли да ставе примедбу, а они то нису учинили," правда се Блануша поводом своје књиге о данима Милошевићевог тамновања. Рачунајући на "омчу" Хага која ће спречити Милошевића да се "осврне" за сваким кучетом што успут залаје, од његове трагедије направио је сензацију

Тако је Блануша одлично уновчио поверено му место управника ЦЗ-а, наравно, заменивши претходно, дутогодишње учлањење СПС-а чланском картом Демокришћанске странке

Изношењем у јавност махом измишљених детаља, својеврсни је преседан и ругло досовског правосудја

Став јавности на овај гест Блануше иде од најоштрије критике до гађења, а по речима неких заслужује и стрељање

Свесно сам то учинио, јер ми је важно било да грађани буду обавештени, и да у другом светлу, када прочитају књигу, виде овај брачни пар и самог Милошевића, оправдава серију спектакуларних детаља које је за дебеле паре "уступио" дневнику "Глас".

Једина моја грешка је у томе што се то обзнањивање Милошевићеве истине није допало Владану Батићу. Мислио сам да ће то бити добар фелтон.

Пошто се одужило и било доста материјала, видео сам да ће то на крају бити књига.

• **Било сте дуго члан СПС-а?**

Из службе сам отишао 1994. и био прилично занемарен. Када сам 1993. померен због етикете да сарађујем са опозицијом - а то је урадио Баца

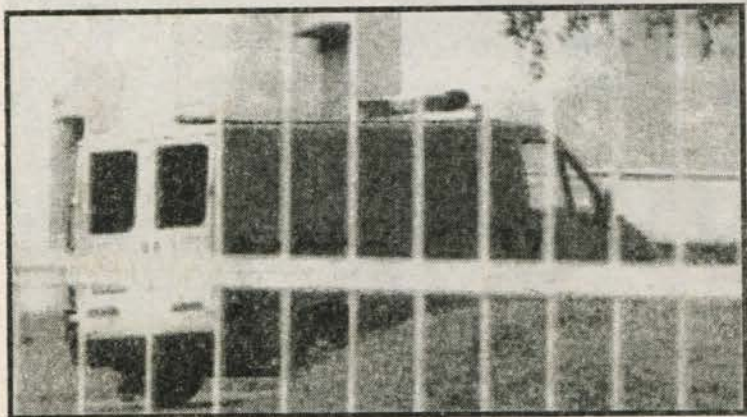

МИЛОШЕВИЋ У

ФБ ЦЗ 101880

ОКРУЖНОМ ЗАТВОРУ

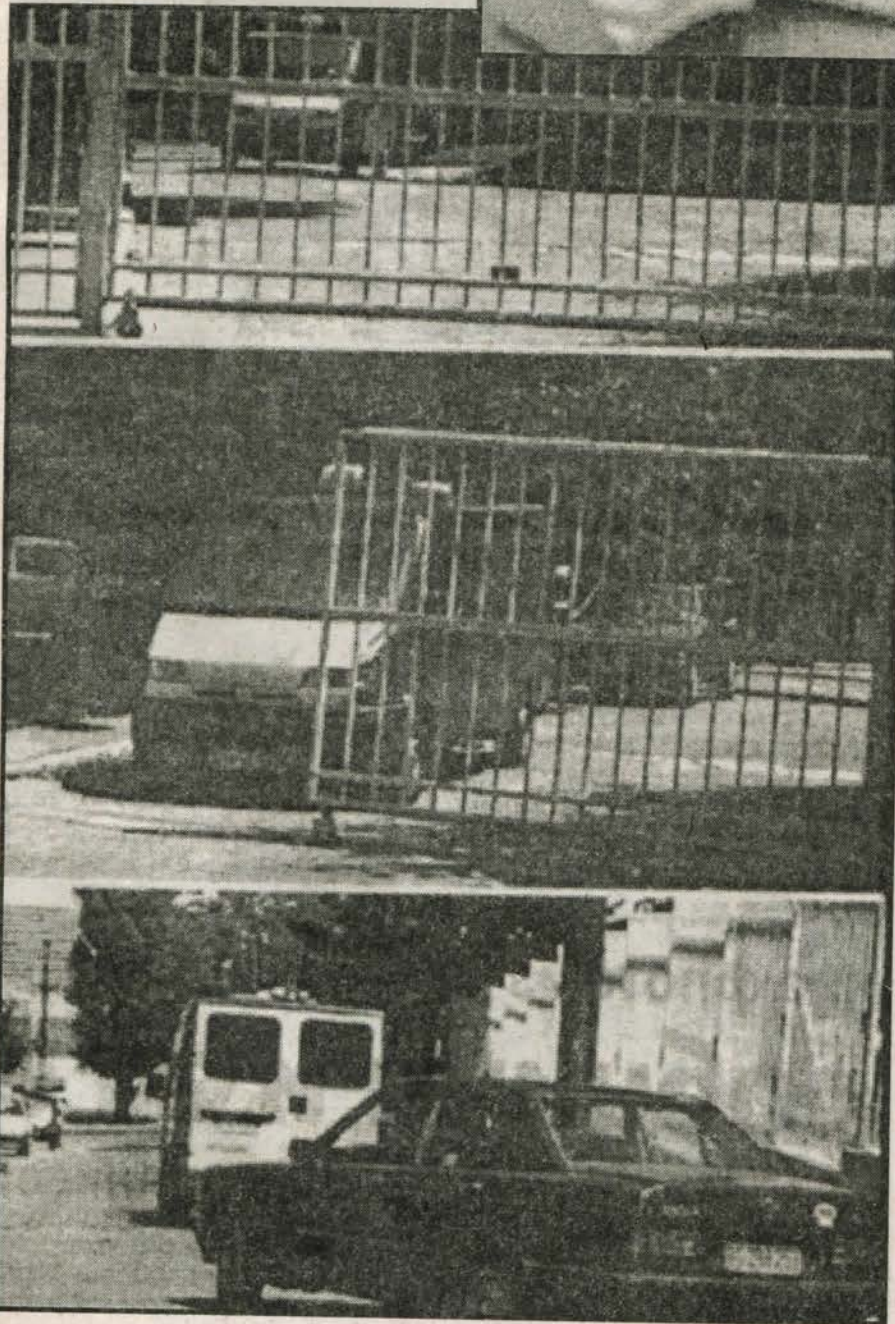
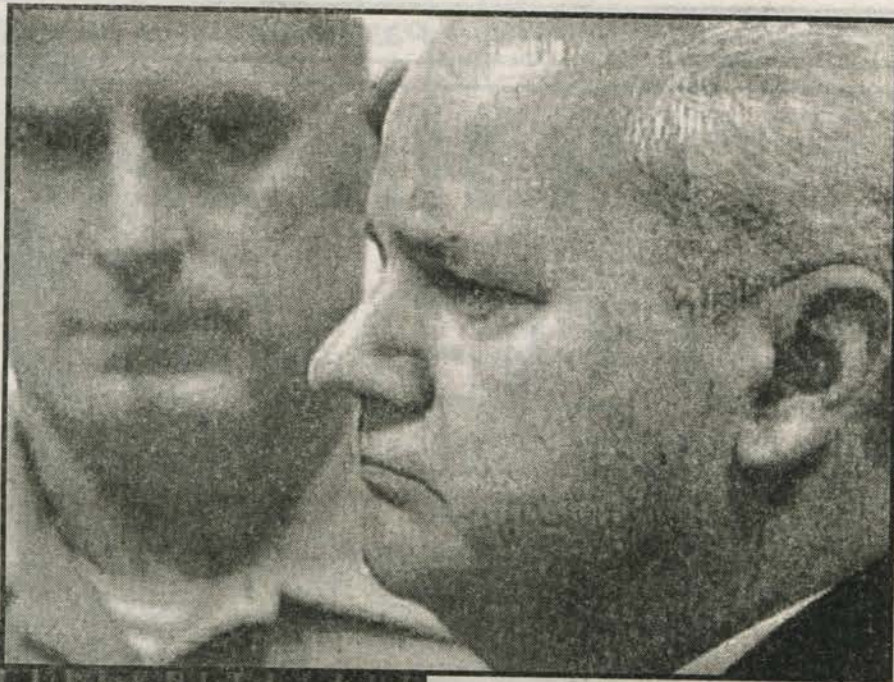
Стојчић уз помоћ неких људи - регистровао се сваки сусрет, руковање, телефонски разговор, премештен сам у Инспекторат за контролу законитости рада у републичком СУП-у. Био сам члан СПС-а, али сам размишљао главом. На деветомартовским демонстрацијама нисам хтео да бијем народ. Уосталом шта ја имам са СПС-ом! Радим свој посао. Да ли лекар бира болеснике.

• **Јесте ли се бојали да ће Милошевић извршити самоубиство?**

Не. Све време није попио ниједан лек за смирење. Пио је само лек за притисак, а једном смо заједно мерили притисак и мој је био виши.

• **Сматрате ли да сте злоупотребили положај?**

Па, ја нисам управник затвора из 1945. године. И раније сам био мало виспренији, па сам писао. Мислите да су

новинари богом дани, што би само новинари имали ту привилегију писања. А највише од свега ме притирало док је Милошевић био у Централном затвору што су се преко моје родбине или пријатеља јављали и питали: можемо ли ми нешто да дознамо - незванично. И одједном се појави прича да је Милошевић тешко болестан. Бјелица ослабио 35 кг, онај умире...

• **Дакле, не мислите да сте прекршили неки закон, кодекс?**

Не, не мислим, јер то је пласирао Батић. Дозвољава се уреднику "Блица" да уђе у затвор и сними хелију Милошевића. Одвођење Милошевића се снимало, али сам мислио да је то за службену документацију, и историју, кад је освануло у "Телеграфу" нисам имао речи. Примењују се двоструки аршини, и ја уопште више не морам да радим тај посао.

Док је Милошевић био у затвору, између осталих посетили су нас људи из ОЕБС-а. Свуда сам их провео, видели су Милошевића и оценили да је стање у затвору добро. Питали су може ли управник несметано да комуницира са штампом. Кажем: не може. Мора да пита министра. Није им се то допало, али нисам приметио да се став Батића после тога променио.

Милошевић није наиван човек, имао сам његову прећутну сагласност за књигу, а Мира је једном рекла: "Види како ови помно прате све што се дешава, једном ће писати књигу о теби."

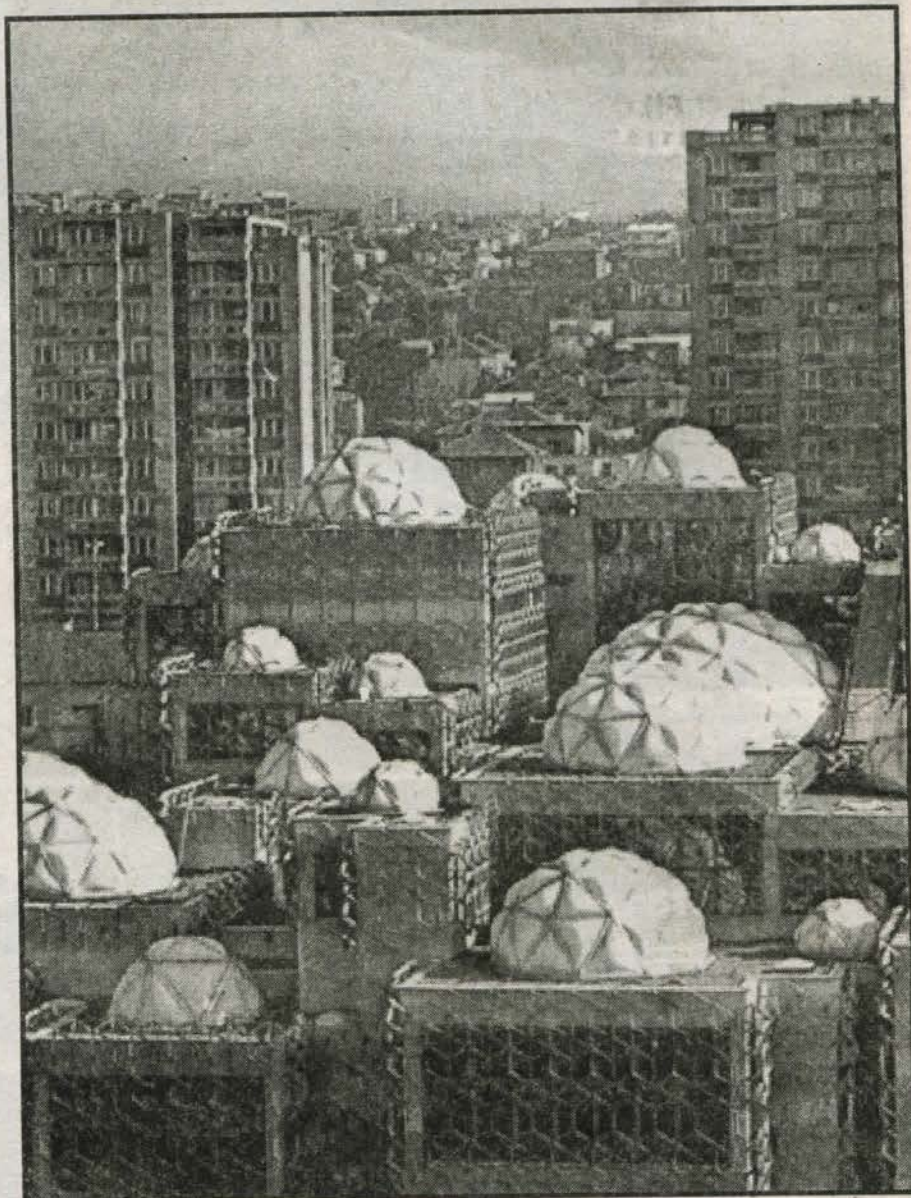
Нисам му можда тиме много помогао, али нисам ни нашкодио, као ни Богољубу Бјелици код кога сам ишао 20 пута, молио га да престане да гладује, слао га у болницу, враћао, шта све нисам радио. Исто и са Николом Ђурчићем, са Радетом Марковићем, са Симицом Вучинићем.

РЕЧ НА СРПСКОМ ОДЕ ГЛАВА

Све конференције за штампу личе једна на другу. Уједињене нације, УНМИК и КФОР имају преча посла, а за преосталих 130 Срба у Приштини, изолованих и одсечених од света, немају времена. Ово је слика из Приштине забележена крајичком ока репортера, јер је снимање фотографским апаратом доласком КФОР-а забрањено

Срби у Приштини смештени су у згради "ЈУ-програма", коју чувају шкотски представници КФОР-а. Оно мало српског живља који ради, на посао до Грачанице или Косова Поља, иду искључиво аутобусом Уједињених нација, под пратњом КФОР-а.

С обзиром да већи део Срба из зграде "ЈУ-програма" у којој су смештени не излази ван ње, храну купују у продавници која се налази у приземљу. Незамисливо је прошетати градом или отићи до цркве светог Николе, у којој живи једини српски свештеник у Приштини, отац Мирослав. Срби користе искључиво мобилне телефоне, јер се нико из УНМИК-а није заложиио да имају фиксне, иако их цело насеље има. Обраћање било којој институцији

ко сателитске телевизије прате програм РТС-а и РТВ Црне Горе. То им је једини контакт са Србијом.

У Приштини нема ниједне зграде која носи српски назив. Изузетак су канцеларије Уједињених нација за Косово и фабрика "Јединство", која се налази на периферији града.

Подсећамо да је доласком КФОР-а и УНМИК-а фотографисање српским новинарима у Приштини забрањено, а српске светиње, манастири, цркве, као и школе, поште, под даноноћним су надзором снајпериста. Уз ризик снимамо оно мало српског што је преостало, цркву св. Николе, конак и помоћну зграду у црквеном дворишту на којима су прозорска стакла полупана.

- Стално гађају каменицама и не вреди мењати стакло, жали се отац Мирослав. - Уосталом, не памтим када је последњи пут за две године неко од Срба ушао у цркву. Српско гробље је такође готово уништено, а са многих су скинуте мермерне плоче.

То што Шиптари ни мртвима не дају мира, шачици преосталих Срба изузетно тешко пада. Незванично сазнајемо да те мермерне плоче Шиптари користе за градњу споменика "својим херојима - УЧК-овцима". КФОР-у и УНМИК-у не пада на памет да ишта предузму.

На конференцијама за штампу КФОР-а, где се понекад може затећи српски новинар који комуницира на енглеском, јер другачије не сме, говори се и дају извештаји, али се за ове две године ништа није рекло.

или установи у Приштини готово је немогуће, чак и тешки срчани болесници да би добили медицинску помоћ приморани су да чекају по неколико сати, јер се лекарске услуге добијају искључиво у Грачаници и Косову Пољу.

Од 45.000 Срба, колико их је живело у Приштини до доласка КФОР-а, 14. јуна 1999. године, остало је свега 130. У граду где је данас око пола милиона Албанаца, незамисливо је кретати се, а још рискантније проговорити српски, јер се тако изговорена реч може стајати главе.

У Приштини слобода говора и кретања за Србе не постоји, младих нема, школе су занемеле, а једино место које им је уливало наду да нису у Албанији већ у Србији, је Центар за мир и толеранцију. Убиством Србина Аце Петровића пред вратима те зграде, и то им је ускраћено. Од тада се виђају и друже у заједничкој просторији зграде, где пре-

Српским новинарима забрањено је да фотографису у Приштини.

НИСУ НАДЛЕЖНИ ЗА СРПСКЕ ГЛАВЕ

Прича Цвете Репић само је једна од многих, сличних прича избеглица са Косова и Метохије, којима је, више од две године од доласка трупа КФОР-а, онемогућен не само повратак или посета кућама, већ и обилазак гробова најмилијих

Немој ништа да ме питаш, пуна ми је капа прича о избеглицама са Косова и наводној помоћи која нам се пружа. То је све одавно речено. Нема ту много новог да се дода. Ако можеш нешто помоћи, онда у реду. Овако... Ти си ко зна који већ новинар који је дошао да нас посети од како су нас пребацили из "Пинкија" овде

у "Угриновачку", почела је своју причу Цвета Репић, избеглица из Призрена.

Не кажем, све је ово у реду и хвала свима који су реконструисали ову зграду у којој смо смештени. Много је боље него у спортској хали. И храна је боља, имамо више простора, али ја бих и даље хтела у Призрен. Ако ништа друго, макар да обиђем супругов гроб. Да га очистим, запалим свећу... Знаш, мој муж је погинуо првог дана бомбардовања, био је прва жртва НАТО агресије на Косову и Метохији, каже Цвета и апелује:

- Помози ми да дођем до Призрена, реци шта да радим, коме да се обра-

тим, коме да пишем...

Прича Цвете Репић само је једна од многих, сличних прича избеглица са Косова и Метохије, којима је, сада већ две године од доласка КФОР-а, онемогућен не само повратак и посета кућама, већ и обилазак гробова њихо-

вих најмилијих. Трагом приче Цвете Репић, покушали смо код савезних и републичких органа, али и код представника међународне заједнице и хуманитарних организација, пронаћи одговор на питање - како посетити српска места и гробља на Косову и Мето-

хији.

Први покушај - Савезни секретаријат за информисање. Стрпљиво су нас саслушали и препоручили да се обратимо неком у Влади Србије. Изненађени постављеним питањем, тамо су нам рекли да им се са таквим захтевом још нико није обратио. Саветовали су да покушамо у канцеларији Генералног секретаријата Владе. И на овој адреси нас је дочекала изненађеност питањем. Љубазни женски глас замолио је

да назовемо за петнаестак минута, док се не распита ко је у Влади надлежан за расељена лица са Косова. Сачекали смо и добили одговор да је за проблеме расељених лица са Косова и Метохије надлежно Министарство грађевине?!

У том Министарству појаснили су да, у оквиру њихове делатности, заиста постоји и одсек који се бави искључиво проблемима расељених из јужне српске покрајине. Води га Живко Цуцкић.

"Напиши им да забораве Косово"

Човече, данима зивкаш и обилазиш толике организације и нико ти, колико видим, није одговорио како отићи у Призрен, рекао је новинару приликом рада на овом тексту, Вељо, момак из удружења инвалида рата. Замисли, шта тек чека обичног човека, избеглог са Космета. Кад га почну шетати од канцеларије до канцеларије, од организације до организације, а он, нити има коме да се обрати, нити зна како, а можда није ни чуо за све те звучне адресе. А и да зна, каква вајда од тога, јер, из чије канцеларије да зове, где му је телефон. Многи од тих људи ни за хлеб немају, а камоли за телефонске рачуне и обијање прагова разних "надлежних" организација. Напиши слободно - заборавите Косово и све шта сте тамо имали, то више није ваше. Као што у Крајини, такође, ништа више није наше, "по-саветовао" нас је Вељо.

Међутим, секретарица нам је рекла да се заинтересовани не могу директно обраћати господину Цуцкићу, већ да сва питања и захтеве везане за Косово најпре морају послати факсом. Затим ће их министар "размотрити" и на њих евентуално нешто и одговорити.

Можда "упутство" за одлазак у Призрен знају у Српском националном већу Косова и Метохије.

И поред најбоље намере, господина Момчила Трајковића, или неког другог у Већу у Приштини, нисмо добили. Мобилни претплатник (Трајковић) није био доступан, док је телефон у Приштини стално давао знак заузећа.

Ништа необично кад је у питању Косово и Приштина, објаснили су у пошти, одговарајући на питање зашто је линија стално заузета. Ништа боље нисмо прошли ни у београдској канцеларији именоване организације. Секретарица нас је информисала да је лидер СНВ, Трајковић, службено отпу-

товао на Косово, те да она, без њега ништа не може урадити: "Господин Трајковић долази половином следеће недеље. Позовите тада".

Како посетити српско гробље у Призрену, питали смо и разне међународне организације и институције. Почели смо, а одакле би друго, од београдске канцеларије УНХЦР-а.

Влада Јовановић, службеник који ради на проблемима расељених лица са Косова, саветовао нас је, да за тако конкретан проблем, ипак назовемо УНХЦР-ову канцеларију у Приштини, или још боље у самом Призрену. Идемо даље.

Службеница Високог комесаријата за избеглице Уједињених нација у Призрену, Гинта (ако смо добро разумели њено име), након што је саслушала о чему се ради, подробно се распитала ко то пита и одакле зове, ко нас је упутио, односно ко нам је дао њен број телефона у Призрену. Затим је одго-

ворила да би и Уједињене нације и УН-ХЦР веома радо помогли у конкретном случају, али да је то готово немогуће. Упозорила нас је да се не ради о непостојању жеље, већ да је то напросто тешко изводљиво, јер на том подручју, уосталом као и на читавом Косову и Метохији, нема сигурности.

- То је више питање за КФОР или УНМИК, него за нас, додала је на крају и саветовала нам да позовемо КФОР у Призрену.

И у бази КФОР-а били су прилично изненађени постављеним питањем. Након неколико минута чекања и пребацивања везе од једне канцеларије до друге, коначно се јавио мушки глас са друге стране "жице". И њега је занимало ко смо, шта смо, откуда нам његов број...

- Посете гробљима нису у опису нашег мандата. Међународне снаге су гарант мировног споразума и првенстве-

но се брину о војном аспекту проблема Косова. За сличне ствари треба се обратити УНМИК-у. Што се тиче снага КФОР-а, ако се "надлежни" договоре, све проблеме, па и посету Призрену, са наше стране ми ћемо решити и учинити све да они који буду долазили на ово подручје буду максимално сигурни - дипломатски је одговорио неименовани официр КФОР-а у Призрену. У реду, пробаћемо и код УНМИК-а!

Јелена Миљић, из УНМИК-ове канцеларије у Београду, рекла је да они немају мандат да организују посете српским местима и гробљима:

- У нашој надлежности су закони и проблеми који из њих проистичу, попут приватизације и слично. То је више питање за разне хуманитарне организације које се баве људским правима. Покушајте у Фонду за хуманитарно право, Хелсиншком комитету и слично.

Хајде да и то пробамо!

У Фонду за хуманитарно право такође нисмо боље прошли. Ни они нису могли помоћи.

- Не знам шта да вам кажем. То је проблем са којим се стално сусрећемо и за сада немамо одговор шта учинити. Покушајте у канцеларијама УН-ХЦР-а или УНМИК-а у Приштини или Призрену, упутили су нас у Фонду.

Сличан или истоветан одговор добили смо и у осталим хуманитарним организацијама од којих смо затражили помоћ. Резултат наше истраге, дакле, раван је нули!

ВОЈСКА СЕ ПОВЛАЧИ СА ЈУГА СРБИЈЕ ДО НОВЕ ГОДИНЕ

То што су Ђинђић и Човић јавно изјављивали да неће преговарати с терористима и да неће бити амнестирани они који су убијали наше полицајце и војнике, а у ствари, преговарали са терористичком организацијом, па и ослободили све терористе, што је део договора Саливена и албанских екстремиста, то је њихов политички неморал. У нормалној правној држави обојица би били позвани на одговорност

Човић ће морати да одговори и на питање ко је ослободио терористе у Ораовици, којима је рађена парафинска рукавица, и утврђено је да су пуцали на нашу војску и полицију, каже о "учинцима" Човића и досовске владе публициста и војно-политички коментатор Милован Дреџун.

Када се разгрне пропагандни огртач којим су проблеми у и око копнене зоне безбедности вешто маскирани и представљени другачије од реалног

стања, види се сва тежина ситуације која ни издалека није онаква каквом је режим у Србији представља.

Да све није како је говорио човек од НАТО поверења, Небојша Човић, показала је његова недавна изјава да копнена зона безбедности за сада није, али да ће ускоро бити укинута, како је то изјавио након повратка из штаба Се-

верноатлантске алијансе. Ако Војно-технички споразум (онај кумановски) остаје на снази, а да се нигде у тексту "Човићевог споразума" не спомиње укидање копнене зоне безбедности, онда ми није јасно у чему је тајна Човићевог успеха на југу, каже Дреџун.

Јер, копнена зона безбедности остаје на снази и командант КФОР-а може да наметне "наредне услове" за присуство наших снага који су обавезујући. Одредбе ваздушне зоне безбедности такође остају на снази. Снаге СР Југославије (војска и полиција) не могу бити "стациониране ни у једном селу" унутар копнене зоне безбедности, сем локалне полиције.

На списку оружја које наше снаге не могу да користе у копненој зони безбедности су вишецевни и ракетни бацачи, вучна и самоходна артиљерија. "Обавештење команданта КФОР-а" забрањује припадницима наших снага да пуцају у копненој зони безбедности, док им то претходно не одобри командант КФОР-а! Одредба да "ниједне снаге СР Југославије не смеју да уђу на Косово" директно поништава одредбу Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1244, којом се предвиђа повратак дела (стотине, не хиљаде припадника) српских и југословенских снага.

Успостављена је и "линија забране ватре на територији Србије у појасу од

једног километра од административне границе са Косовом". У то подручје снаге СР Југославије могу ући само ако им то одобри командант КФОР-а! Посматрачка мисија Европске уније има потпуну слободу кретања у копненој зони безбедности, а командант КФОР-а може да опозове "Овлашћење" и нареди нашим снагама да напусте копнену зону безбедности са "тачно одређеним сатницама".

Имајући у виду те одредбе "Овлашћења", не може се прихватити теза да је СР Југославија повратила суверенитет над тим делом територије. Ако је командант КФОР-а, а не Врховни савет одбране СР Југославије, тај који одређује које ће јединице и наоружање бити стационирано у копненој зони безбедности (која остаје на снази), где могу бити стациониране, да могу да пуцају само с његовим одобрењем, да може да нареди повлачење наших снага, јасно је да КФОР, односно НАТО, има сва овлашћења у копненој зони безбедности и да је тај део наше територије допао под неку врсту НАТО протектората.

Поставља се и питање шта је било с терористичком организацијом чији су припадници починили тешка кривична дела у, али и ван копнене зоне безбедности? Терористичка организација је, наводно, демилитаризована, демобилисана и распуштена. Да ли је тако? Део терориста, иначе припадника Косовског заштитног корпуса, који је под контролом НАТО, вратио се на Космет, део отишао у Македонију, а део, једноставно, скинуо униформе. Део оружја је враћен, али где је остало - најмање хиљаду комада најмодернијег оружја.

Не треба бити наиван и поверовати да је све оружје предато. Судећи по "Саопштењу о демилитаризацији", које су потписали Шон Саливен и терористи Шахири и Муслију, такозвана ОВПМБ ће се "за права етничких Албанаца борити кроз политички процес". Дакле, може се очекивати да, по-

пут зликовца Хапима Тачија на Космету, "бивши" терористи формирају политичку партију. У том случају, не би било велико изненађење ако би "велики стратег" Човић предложио свом "транспарентном" премијеру Ђинђићу да "бившег" терористу Муслију постави на место српског министра задуженог за људска права!

Још се није стишала еуфорија "великог успеха" актуелног режима у Србији и Небојше Човића на југу Србије, а потпредседника српске владе Човића, лично Робертсон шаље на нови задатак - да "реши" Космет.

Истовремено, из КФОР-а (тачније НАТО) стиже "Проширење обавештења о намери у вези поновног уласка снага СР Југославије у копненој зони безбедности", које потпуно демаскира циљеве и стратегију НАТО на југу Србије, а које је само последица Одредбе да командант КФОР-а може да наметне наредне услове из претходног "Обавештења" о уласку наших снага у копненој зони безбедности. У нацрту "Проширења обавештења" стоји да "Војно-технички споразум остане на снази", да је присуство наших снага у копненој зони безбедности привремено, временски ограничено, те да ће оне бити коначно повучене из копнене зоне безбедности и замењене

мултиетничком полицијом, у којој ће око две трећине бити Шиптари. Колико ће "бивши" терориста ући у мултиетничку полицију која је под патронатом ОЕБС?

"Проширење обавештења" одређује и формирање 27 привремених граничних положаја Војске Југославије у копненој зони безбедности, у којима је тачно одређен број војника. Свим тим положајима КФОР има неограничен приступ. Затим, значајно је проширен списак наоружања које наше снаге не могу држати у копненој зони безбедности, између осталог тенкови, противтенковски топови и навођени пројектили, артиљерија било ког калибра... "Војска Југославије не сме бити стационирана

у ниједно село нити у његовој ближој околини". Инжињеријске јединице Војске Југославије треба да разминурају терен који суминирали терористи и да поправе путеве. При разминурању ће, дакле, бити угрожени животи наших инжињераца, а трошкове разминурања (700 долара по мини) сносиће Војска Југославије. "Локални МУП се слободно може кретати на целој територији копнене зоне безбедности".

Након тих одредби следе и оне суштинске, изузетно неповољне по нас. Инжињерици Војске Југославије и привремено гранични положаји могу остати у копненој зони безбедности најкасније до 31. децембра 2001. године. Дакле, Војска Југославије мора да се повуче из копнене зоне безбедности до краја године! Ту новогодишњу честитку Србији ће, вероватно, заједно потписати Робертсон и Човић.

И то није све: "Обука интервентних (резервних) војних и полицијских снага... је дозвољена, али ће те снаге бити стациониране изван Прешева, Бујановца и Медвеђе".

"Снаге МУП, које тренутно делују у копненој зони безбедности, биће замењене мултиетничком полицијом и коначно потпуно повучене из копнене зоне безбедности". Не само да ће наше снаге морати да оду из копнене зоне

безбедности, већ ће НАТО вршити притисак да оду и из Прешева, Бујановца и Медвеђе, а територију ће "контролисати" мултиетничка полиција.

Нацрт "Проширења обавештења" показује да КФОР жели да и даље опстане копнена зона безбедности у складу са Војно-техничким споразумом, да нема места за присуство Војске Југославије у копненој зони безбедности, да нема никаквих гаранција да после 31. децембра 2001. године шиптарски терористи неће опет покушати да са Космета упадну у копнену зону безбедности. Питање повратка суверенитета наше земље, судећи по "Проширењу обавештења" над копненом зо-

ном безбедности и ваздушном зоном безбедности, оставља се за касније и крајње је неизвесно решење у нашу корист.

"Проширење обавештења" недвосмислено показује да су шиптарски терористи и албанска страна успели да реализују део својих циљева, међу којима је најважнији био да се са тог дела наше територије измисте јединице Војске Југославије и да се та територија стави под НАТО контролу. Одредбе "Проширења обавештења" су неприхватљиве за Србију и СР Југославију, јер би њихова реализација водила губитку тог дела наше територије.

Тешко да ће Србија моћи да поднесе још један "бриљантни успех" Небој-

ше Човића и режима у Србији, који мора да одговори на питање да ли је благом реакцијом на доношење Уставног оквира за Космет, којим се стварају услови за давање независности нашој јужној покрајини, дао зелено светло за поништавање Резолуције 1244, која одређује да ће коначни статус Косова бити решен као широка аутономија у оквиру СР Југославије, и тиме се одрекао свете српске земље - Косова и Метохије!

Ако је, за узврат, режим у Србији добио привремени улазак наших снага у копненој зони безбедности, коју ће морати да напусте до краја године, онда је то јефтина продаја и Космета и тог дела Србије. Ако се настави са оваквом погубном политиком, изгубићемо и Космет, али и копнену зону безбедности, па и Прешево, Бујановац и Медвеђу. Зато је крајње време да се престане са скривањем истине од јавности и заустави даља распродаја делова територија Србије.

Имајући у виду анализирана документа, очигледна је намера САД и НАТО да копнену зону безбедности и општине Прешево, Бујановац и Медвеђу ставе под свој протекторат, с очувањем привида суверенитета Србије преко мултиетничке полиције, ради реализације својих стратешких циљева на југоистоку Европе. Један од тих циљева је и "повлачење и реструктурирање војних полицијских снага у региону", односно потискивање наше војске што даље од америчких снага у саставу КФОР-а и њихове базе "Бондстил".

РАТ У МАКЕДОНИЈИ

Албански шерорисћи развлаче македонске војне и полицијске снаге од Скопља преко Тешова до Гостивара и Кичева. Остварује се план Велике Албаније на шом иросћору

Албански терористи спроводе офанзиву на Тетово и Гостивар како би створили јединствен етнички простор од Албаније и Косова до западне Македоније. Процењујући да ће Влада у Скопљу и даље одбијати предложени споразум, терористи усмеравају нове одреде и отварају ново кризно жариште на подручју Гостивара, где се у околним селима, Добри Дол, Горња и Доња Бањица, налази приближно 1500 терориста.

Албански план

У Тетову се страхује да Влада неће моћи да их заштити од напада албанских терориста који су концентрисани на улазима у град и околним селима. Сценарио, сличан ономе на Косову, наставља се. Попуг Милошевића

који је одбио понуде међународних преговарача за решење косовског питања у Рамбујеу, исто сада чини и македонска Влада.

Неспремни Македонци

Примирје током преговора македонских и албанских представника искоришћено је за довлачење нових терористичких снага на тетовском, гостиварском и кумановском простору. На споменутих теренима делују и засебна заповедништва албанских терориста. Осим пешачког наоружања, терористи у свом арсеналу имају и 60 минобацача свих калибара од 60 до 120 мм, а због све снажнијих напада македонског ратног ваздухопловства прошлог месеца, набавили су и ручни ракетни састав противваздушне одбране "стингер".

50 милиона ДЕМ

Због лажних нада да ће НАТО спречити оружане сукобе на тлу Македоније, упркос надмоћи у људству и техници, македонским снагама је за освајање појединих села требало и више од две недеље. Македонија се економски исприљује губећи месечно око 50 милиона ДЕМ, што је на дужи стазе погубно. Македонци су искористили примирје како би заменили снаге на терену. С подручја источне Македоније, која није погођена ратом, смењени су начелници управа за мобилизацију и премештени у општине захваћене ратом како би покушали са мобилизацијом оних који се не одазивају позивима.

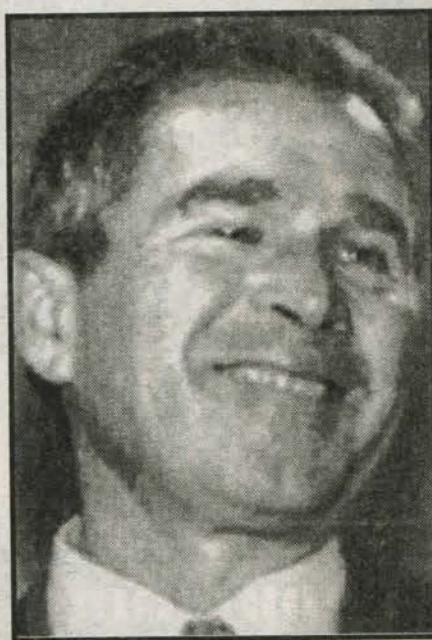
Иако се неки војнополитички аналитичари наводно не слажу да је пројект Велика Албанија остварив, стање на терену говори супротно. Амерички обавештајци су почетком године у заповедништву америчких

снага за Европу, у Штутгарту, обелоданили да пројект Велике Албаније представља проблем целокупне регије. Међународна заједница свесно, упркос упозорењима, није реаговала.

Русија и САД

У решење албанског питања на подручју Македоније преплићу се интереси Америке и Русије, Бугарске, Грчке. Како је незванично изјавио један амерички представник, САД ће одустати од ангажовања у БиХ и препустиће је европским савезницима, али ће, поред Косова, Македонија због свог геостратешког положаја постати кључни предмет њиховог интереса.

Уз то, Америка је заинтересована за највећи војни полигон у Европи, Криволак, као и за скопски војни аеродром Петровац. Изјаве споменутог дипломатског представника поткрепљује и чињеница да се Америка годинама

припремала за то. Најпре је заменила активни војни састав у БиХ снагама Националне гарде, а затим је смањила број својих војника.

Најновија одлука о томе да се највећи полигон мировних снага у БиХ након пет година смањи за 20 посто како би се земљиште поделило повратницима, потврђује да ће се војни ангажман СФОР-а у БиХ, због операција у Македонији, ускоро умногоме смањити.

С друге стране, руски председник Владимир Путин покушава поново да успостави утицај у регији. Москви иде у прилог замор Америке и Европе на Балкану.

Путинов план

Путин је забринут због америчке одлучности да се прошири на север и балтичке државе. Како би узвратио,

износи нови план за Балкан о непромењивости граница, по коме би Руси могли добити већи утицај.

Победа краља Симеона II спречила је бугарске социјалисте да поновно задобију моћ и опет усмере земљу према Москви. Тако покушај Русије да ојача утицај у Бугарској који није уродио плодом, по многим аналитичарима, чини Србију још већим московским савезником у регији.

Покушај Русије да привуче Македонију православном блоку земаља изазива стрепњу Бугарске, која страхује да ће Србија и Грчка преко Македоније успоставити православни блок са Русијом.

Ових дана доста се говори о доласку руских снага у Македонију и ти договори руске и македонске владе нису случајни. Ипак, мир у Македонији је далеко упркос преговорима, ратни и политички окршаји на Балкану се тек очекују.

Афоризми... Афоризми...Афоризми...

"Наши гласачи увек исто прођу, подигну два прста, а добију између".

Раде Јовановић

"Бог је сваком органу дао намену. Органи гоњења хватају и бију".

"Види се да је реч о човеку одличних нерава. Иследник још не вади пен-дрек".

Ива Мажуранић

"Имао бих пара да се храним као господин, само кад би ме пустили у скупштински ресторан".

Александар Матијашевић

"Новинар се удавио несрећним случајем. Много је таласао".

Драган Огњановић

"Дивим се штрајкачима глађу. Ми пензионери то радимо прилично неорганизовано".
Лако је од Србије и Црне Горе направити Југославију. Направите државу.

Раде Јовановић

Народ већ вришти

Никада није успео код жена, а и кад би с неком отишао у кревет било би траљаво и јадно. У машини је, напротив, био неодољив. Жене су га обожавале, а на врхунцу који никада није изостајао, помно су вриштале.

С кућним буџетом није умео, као и са већином практичних ствари. Зато је и желео да буде амбасадор, али су га други, спретнији и продорнији лако истиснули. Запало му је да буде у Влади, врло високо. На месту од којег се очекује да народу обезбеди бољи живот.

Срећом, више не мора да затвара очи и машина - народ већ вришти.

Ђорђе Огњановић

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ

Афоризми... Афоризми...Афоризми...

**СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА**

**МИНИСТРЕ ВРЕМЕ ЈЕ
ДА ПЛАТИШ ПОРЕЗ
НА ЕКСТРА ПРОФИТ**